

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • JULI 2014

Liahona

**Hvordan oppdra
unge voksne, s. 34**

**Brasil: Et århundre
med vekst, s. 18**

**Å se Frelseren
i symboler, s. 52**

“Noen ganger blir vi lynavlederen og må ‘tåle steken’ for å holde fast ved Guds normer og gjøre hans arbeid. Jeg vitner om at vi ikke behøver å være redde hvis vi er forankret i hans lære. Vi kan oppleve misforståelser, kritikk og til og med falske anklager, men vi er aldri alene. Vår Frelser ble ‘foraktet og forlatt av mennesker’ [Jesaja 53:3]. Det er vårt hellige privilegium å stå sammen med ham!”

Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum, “Stå sterkt på hellige steder,” *Liahona*, mai 2013, 50.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap Løftet om at hjerter skal vendes**
Av president Henry B. Eyring
- 7 Besøkende lærerinnens budskap Jesu Kristi guddommelige misjon: Talsmann**

HOVEDARTIKLER

- 18 Pionerer i alle land: Kirken i Brasil: Fremtiden har endelig kommet**
Av Mark L. Grover
Kirken i Brasil har vokst fra en liten innvandrerfamilie til mer enn én million medlemmer.
- 24 Mormons bok, Israels innsamling og det annet komme**
Av eldste Russell M. Nelson
Mormons bok er Guds redskap for å bidra til å oppnå to guddommelige mål.
- 30 Vær som Ammon**
Kan Ammons historie hjelpe deg å aktivisere medlemmene i din menighet eller gren?
- 34 Ti tips for foreldre til unge voksne**
Av Wendy Ulrich
Disse fem utfordringene og 10 forslagene vil hjelpe deg å forstå dine unge voksne barn.

AVDELINGER

- 8 Notater fra konferansen, april 2014**
- 10 Hva vi tror på: Vi underviser ved Den hellige ånds kraft**
- 12 Tjeneste i Kirken: Led som Frelseren**
Av Ryan Carr
- 14 Profeter i Det gamle testamente: Elijah**
- 15 Undervis i Til styrke for ungdom: Arbeid og selvhjulpenhet**
- 16 Nytt fra Kirken**
- 38 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Hold blikket festet på land**
Av Richard M. Romney
Du vil ikke komme noen vei når du fokuserer på bølgene.

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Fotoillustrasjon: Cody Bell. Annen omslagsside: Foto © Robert Harding World Imagery/Corbis.

42

- 42 Bli fullkommen i Kristus**
 Av eldste Gerrit W. Gong
Frelserens fullkommenhet kan hjelpe oss å overvinne en perfektionistisk, selvkritisk og urealistisk tankegang.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Plukk de lilla blomstene.

64

- 48 Guddommelige pakter skaper sterke kristne**
 Av eldste D. Todd Christofferson
Hvordan kan vi få moralsk og åndelig styrke?
- 52 Hva ser du?**
 Av David A. Edwards
Se nøye på evangeliets ordinanser. Du kan lære noe nytt.
- 55 Vår spalte**
- 56 Til styrke for ungdom: Arbeid – hvem trenger det?**
 Av Randall L. Ridd
- 58 Flytting av rør i gjørmete sko**
 Raymond M. Allton
Jeg hadde knapt kommet meg etter morgenjobben min da min quorumsleder kjørte inn i oppkjørselen.
- 60 Rett på sak**
- 61 Plakat: Ting er ikke alltid slik de ser ut**
- 62 Tjeneste på riktig grunnlag**
 Rasem Maluff
Jeg hadde en lovende karriere som fotballspiller. Var det virkelig nødvendig å reise på misjon?
- 64 Mormoner tror på Gud**
 Brenda Hernandez Ruiz
Da jeg fortalte kvinnen at jeg var mormon, ville hun ikke snakke mer med meg.

70

- 66 Et spesielt vitne: Hva kan vi gjøre for å være verdige til Ånden?**
 Av president Boyd K. Packer
- 67 Min leksjon om tro**
 Av Emma R.
Et enkelt honningmelon-frø underviste meg om tro.
- 68 Min kropp er et tempel**
 Av Marissa Widdison
Har du spørsmål om kroppen din?
- 70 Bring Primær hjem: Vi blir medlem av Kirken gjennom dåp og bekreftelse**
 Av Jennifer Maddy
- 72 Vår side**
- 73 Forberedt til å tjene**
 Av eldste Eduardo Gavarret
Vannet var så kaldt, men jeg ville likevel bli døpt.
- 74 Venner over hele verden: Jeg er Pedro fra Brasil**
 Av Amie Jane Leavitt
- 76 For små barn: Sarah gikk og gikk**
 Av Heidi Poelman
- 81 Portrett av en profet: Thomas S. Monson**

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Administrerende direktør: David T. Warner

Director of Family and Member Support:

Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Writing and Editing Team: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J.
Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilderedaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavstret: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Oversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,

Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctestockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:

liahona.lds.org.

*Liahona*s lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavstret rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2014 Vol. 78 No. 7. LIAHONA (USPS 311)

Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

FOTOILLUSTRASJON: CODY BELL

“Bli fullkommen i Kristus,” side 42: Bruk eldste Gongs undervisning om perfektjonisme til å lage en spørrelek med riktige eller gale svar til familien for å hjelpe dem å forstå om de har tendenser til perfektjonisme. Du kan bruke utsagn som “Jeg kan være lykkelig selv om jeg gjør feil” eller “Det er vanskelig for meg å tilgi andre” i spørreleken din. Les sammen det eldste Gong sier om å stole på Frelseren. Dere kan også bruke side 147-48 i *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* for å lære å sette passende mål og overvinne perfektjonisme.

“Min kropp er et tempel,” side 68: Bruk spørsmålene i denne artikkelen til å lære barna å respektere og være glad i kroppen sin. Dere kan servere en sunn forfriskning, som for eksempel frukt eller grønnsaker, for å lære barna om gode matvaner. Det kan være lurt å ha en sportsaktivitet eller en annen aktivitet ute for å hjelpe barna å sette pris på god helse og energi. Oppfordre barna til å være omtensomme overfor et barn eller en tenåring i menigheten/grenen eller på skolen som har funksjonshemminger. Dere kan også synge “Jeg går med deg” (*Barnas sangbok*, 78).

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Aktivisering, 30, 38

Arbeid, 15, 56, 58

Bekreftelse, 52, 70

Bud, 60

Den hellige ånd, 10,
40, 66

Det annet komme, 24

Det gamle testamente, 14

Dåp, 52, 70, 73

Ekteskap, 41

Et evig perspektiv, 42, 80

Familie, 34, 39, 40, 41, 80

Foreldreansvar, 34

Forsoning, 7, 42

Fysisk legeme, 68

Jesus Kristus, 7, 12, 42

Kall, 12

Misjonærarbeid, 18, 30,

62, 64

Mormons bok, 24, 30,

38, 55

Nadverd, 52, 70

Omvendelse til

evangeliet, 18

Ordinanser, 52, 70

Pakter, 24, 48

Pionerer, 18, 76

Profeter, 14, 81

Slektshistorie, 4, 6, 14, 55

Tempel, 18

Tjeneste, 12, 56, 58,

62, 73

Tro, 48, 67

Undervisning, 10

Unge voksne, 34

Vitnesbyrd, 64

Av president
Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det første presidentskap

LØFTET OM AT hjerter skal vendes

Min mor, Mildred Bennion Eyring, vokste opp i landbrukssamfunnet Granger i Utah. En av brødrene hennes, Roy, overtok familiebedriften som var knyttet til sauehold. Som ung mann tilbragte han mange uker borte fra hjemmet. Etter hvert ble han mindre interessert i Kirken. Til slutt flyttet han til Idaho, giftet seg og fikk tre barn. Han døde i en alder av 34, da hans hustru var 28 år gammel og barna var små.

Selv om Roys lille familie var i Idaho og min mor hadde flyttet ca 4000 km) til New Jersey, skrev hun ofte brev til dem med uttrykk for kjærlighet og oppmuntring. Min onkels familie omtalte kjærlig min mor som “tante Mid”.

Det gikk mange år, og én dag ringe et av søskenbarna mine meg. Jeg fikk høre at Roys enke var død. Søskenbarnet mitt sa: “Tante Mid ville ønske at du skulle vite det.” Tante Mid hadde for lengst gått bort, men familien følte fortsatt hennes kjærlighet og tok kontakt for å fortelle meg det.

Det slo meg at mor hadde fylt en rolle i sin familie som lignet på den rollen nephittenes profeter hadde hatt i sin familie ved å holde seg nær slektninger som de ønsket å bringe til Jesu Kristi evangelium. Nephi skrev en opptegnelse som han håpet ville overtale sine brødres barn til å vende tilbake til sin patriark Lehis tro. Mosiahs sønner viste den samme kjærlighet da de forkynnte evangeliet for Lehis etterkommere.

Herren har gjort det mulig for oss å føle kjærlighet i familier som kan fortsette til evig tid. Unge mennesker i Kirken i dag vender sitt hjerte til sin familie. De søker etter navn på familiemedlemmer som ikke hadde mulighet til å motta frelsens ordinanser i dette livet. De tar med seg navnene til templet. Når de går ned i dåpens vann, kan de føle kjærlighet til Herren og til familiemedlemmer som de utfører stedfortredende ordinanser for.

Jeg kan fortsatt huske kjærligheten i stemmen til søskenbarnet mitt som ringte og sa: “Mor er død, og tante Mid ville ønske at du skulle vite det.”

De av dere som utfører ordinanser for familiemedlemmer, viser kjærlighet, slik Mosiahs sønner og profeten Nephi gjorde. I likhet med dem vil dere føle glede for dem som tar imot deres tilbud. Du kan også forvente å føle den samme store tilfredshet som Ammon, som sa om sin misjonærtjeneste blant fjerne familiemedlemmer:

“La oss derfor juble, ja, la oss juble i Herren, ja, la oss fryde oss, for vår glede er fullkommen. Ja, vi vil prise vår Gud for evig. Se, hvem kan juble for mye i Herren? Ja, hvem kan si for mye om hans store kraft og om hans barmhjertighet og om hans langmodighet mot menneskenes barn? Se, jeg sier til dere, jeg kan på ingen måte gi uttrykk for hva jeg føler” (Alma 26:16).

Jeg bærer vitnesbyrd om at den kjærlighet du føler for dine familie-medlemmer – uansett hvor de er – er en oppfyllelse av løftet om at Elijah skulle komme. Han kom. Barns hjerter vender seg til deres fedre, og fedres hjerter vender seg til deres barn (se Malaki 4:5-6; Joseph Smith – Historie 1:38-39). Når du føler trang til å finne navnene på dine forfedre og ta disse navnene med til templet, opplever du oppfyllelsen av denne profetien.

Det er en velsignelse å leve når løftet om at hjerter skal vendes, blir oppfylt. Mildred Bennion Eyring følte denne trangten i sitt hjerte. Hun elsket

sin brors familie, og hun viste omsorg for dem. De følte sitt hjerte vende seg i kjærlighet til tante Mid fordi de visste at hun elsket dem. ■

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Det kan være lurt å lese profetiene om Elijahs ånd sammen med dem du besøker (se Malaki 4:5-6; Joseph Smith – Historie 1:38-39). Snakk om hvordan de kan delta i slektshistorie, herunder verktøy som kartotekføring, fotografering og blogging. Hvis de du besøker, er ukjent med FamilySearch.org, kan du vurdere å bruke litt tid på å vise dem det.

Jeg ble kjent med bestemor

Av Jewelene Carter

I anledning et av mine prosjekter i Unge kvinner, tilbød jeg meg å hjelpe bestemor å finne sine forfedre ved å bla gjennom ark med mikrofilm på slekthistorisk senter i Mesa, Arizona. Da vi satt ved siden av hverandre og søkte etter familien vår, begynte jeg å lure:

“Vet jeg egentlig noe særlig

om min bestemor som er rett ved siden av meg?”

Vi fant mange familiemedlemmer, klargjorde opplysningene om dem og dro til Mesa Arizona tempel for å utføre dåp og bekreftelse for dem. Ikke lenge etter ga bestemor meg en innbundet samling av sin slekthistorie.

Fordi hun lider av leddgikt, er det svært smertefullt for bestemor å skrive. Jeg liker å hjelpe henne på datamaskinen. Sammen skriver vi historier fra hennes liv som familien vår kan få åndelig nytte av. Jeg elsker å være en del av livet hennes og lære så mye om Kirkens historie mens vi samarbeider om disse prosjektene.

Artikkelforfatteren bor nå i Virginia i USA.

BARN

Det er skjønnhet her på jord

*Vennlig smiler himlen ned
på et kjærlig hjem.*

*Hver er fylt med kjærlighet
i et kjærlig hjem.*

*(“Det er skjønnhet her på jord,” Salmer,
nr. 153)*

Vår himmelske Fader ønsker at vi skal elske vår familie, slik at vi kan være lykkelige. Jo mer vi gjør for familien, jo mer vil vi elske vår himmelske Fader og våre familiemedlemmer.

Tegn hjerter som dette på et ark, og klipp dem ut. Skriv oppmuntrende notater eller tegn på dem, og gi dem i hemmelighet til familiens medlemmer. Se hvor glade de blir!

Studer dette stoffet ved bønnens hjelp, og søk å få vite hva du skal dele. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og misjon styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige misjon: Talsmann

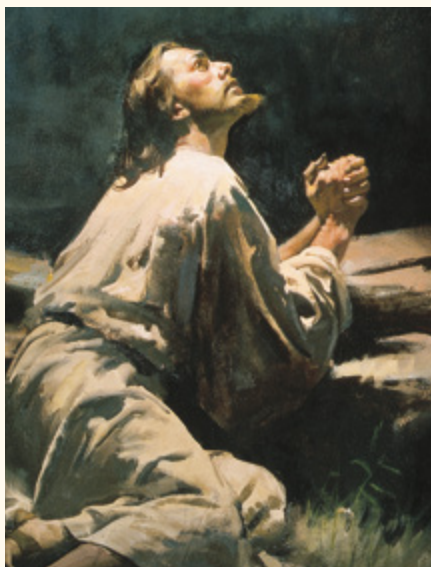
Dette er en del av en serie Besøkende lærerinnens budskap som beskriver aspekter ved Frelserens misjon.

Jesus Kristus er vår talsmann hos Faderen. Ordet *talsmann* har latinske røtter som betyr “en som ber for en annen”.¹ Frelseren ber for oss og viser forståelse, rettferdighet og barmhjertighet. Å vite dette kan fylle oss med kjærlighet og takknemlighet for hans forsoning.

“Lytt til [Jesus Kristus] som er talsmannen hos Faderen, han som taler deres sak for hans åsyn,

og sier: Fader, se, hans lidelser og død, han som ikke syndet og i hvem du hadde velbehag, se, din Sønnns blod som ble utgytt, blodet til ham du ga, så du selv kunne bli forherliget.

Derfor, Fader, spar disse mine brødre som tror på mitt navn, så de kan komme til meg og få evig liv” (L&p 45:3-5).

Eldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlers quorum sa følgende om Kristus som vår talsmann: “Det er av stor betydning for meg at jeg når som helst og i enhver omstendighet kan komme frem for nådens trone i bønn, at min himmelske Fader vil høre min bønn, at min talsmann, han som ikke syndet, hvis blod ble utgytt, vil føre min sak.”²

Flere Skriftsteder

Mosiah 15:8-9; Moroni 7:28; Lære og pakter 29:5; 110:4

Tro, familie, hjelp

Fra Skriftene

Gjennom hele Herrens kirkes historie har Kristi kvinnelige disipler fulgt hans eksempel. Ester var trofast og modig. Hennes fetter Mordekai sendte henne et eksemplar av kongens befaling om at jødene skulle tilintetgjøres, og han ba henne “bønnfalle [kongen] for sitt folk”. Han tilføyde: “Hvem vet om det ikke er nettopp for en tid som denne at du har fått dronningverdigheten?” (Ester 4:8, 14.)

Til tross for faren, sa Ester ja: “Så vil jeg gå inn til kongen, enda det ikke stemmer med loven. Skal jeg da omkomme, så får jeg omkomme” (Ester 4:16).

Ester snakket så ydmykt med kongen og “kastet seg ned for hans føtter og gråt og bønnfalt ham... om å tilbakekalle... brevene... for å få utryddet jødene”. Hun tilføyde: “Hvordan skulle jeg kunne se på at min ætt går til grunne?” (se Ester 8:3, 5-6). Kongens hjerte ble bløtgjort, og han oppfylte ønsket hennes.³

Overvei dette

Hvordan kan det at Jesus Kristus er vår talsmann inspirere oss til å vise barmhjertighet og tilgivelse overfor andre?

NOTER

1. Se Russell M. Nelson, “Jesus Christ – Our Master and More” (temakveld ved Brigham Young University, 2. feb. 1992), 4; speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, “I Know in Whom I Have Trusted,” *Ensign*, mai 1993, 83.
3. Se også *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 180.

NOTATER FRA KONFERANSEN, APRIL 2014

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i april 2014, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige nummer) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler samt andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆR KLARGJØRING

Ekteskap og kyskhetslov

“[Nylig] sendte Det første presidentskap og De tolv apostlers Quorum et brev til Kirkens ledere over hele verden. Der sto det blant annet: ‘Endringer i sivilrett forandrer ikke, og kan i realiteten ikke forandre den morallov som Gud har fastslått. Gud forventer at vi skal støtte og holde hans bud uavhengig av avvikende meninger eller trender i samfunnet. Hans kyskhetslov er tydelig: Seksuell omgang er bare riktig mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som mann og hustru.’

Mens verden glir lenger bort fra Herrens kyskhetslov, gjør ikke vi det...

Selv om mange stater og velmenende personer har omdefinert

ekteskapet, har ikke Herren det. Helt i begynnelsen innstiftet Gud ekteskap mellom en mann og en kvinne – Adam og Eva. Han bestemte at hensiktene med ekteskapet skulle gå langt utover voksnes personlige tilfredsstillelse og selvsrealisering. Enda viktigere er det at det danner den ideelle ramme for barns fødsel, oppdragelse og omsorg. Familien er himmelens skatt.”

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum, “Åndelige virvelvinder,” *Liahona*, mai 2014, 19.

Eldste Andersen drøfter hvordan vi kan håndtere spørsmål og betenkeligheter om vanskelige emner på lds.org/go/andersen714.

ET PROFETISK LØFTE

Mot

“For å kunne ta de riktige beslutningene, kreves mot – mot til å si nei når vi bør, mot til å si ja når det er hensiktsmessig, mot til å gjøre det rette fordi det er rett...”

Dette indre motet omfatter også å gjøre det rette selv om vi er redde, å forsvare vår tro med fare for å bli latterliggjort, og å bevare denne troen selv om vi trues med tap av venner eller sosial status...

Når vi beveger oss fremover og prøver å leve slik vi skulle, vil vi utvilsomt få hjelp fra Herren og kunne finne trøst i hans ord.”

President Thomas S. Monson, “Vær frimodig og sterk,” *Liahona*, mai 2014, 66, 67, 69.

Lær av president Monson hvordan vi kan utvikle mot på lds.org/go/monson2714.

Vi fremskynder arbeidet med å frelse sjeler

Noen av de viktigste emnene blir tatt opp av mer enn én taler på generalkonferansen. Her er det tre talere sa om å fremskynde arbeidet med å frelse sjeler:

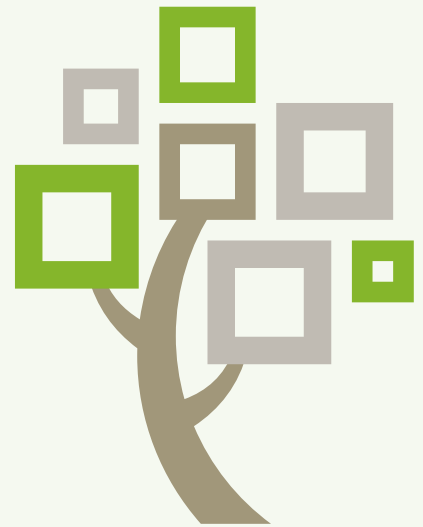
- “Uansett hvor godt [misjonær] budskapet er, vil du kanskje ikke få sjansen til å fremføre det uten konsekvent og standhaftig oppfølging.”¹ —Eldste M. Russell Ballard. Lær mer om eldste Ballards oppfordring på lds.org/go/ballard714.
- “Gilbert Arizona tempel... ble Kirkens 142. tempel i drift... Når alle de tidligere bekjentgjorte templene er ferdigstilt, vil vi ha

170 templer i drift over hele verden.”² —President Thomas S. Monson. Lær mer på lds.org/go/monson714.

- “Vi skal ‘legge til side de ting som er av denne verden, holde fast ved våre pakter’ [L&p 25:10, 13], komme til Kristus og følge ham. Det er det disipler gjør!”³ —Linda K. Burton. Se søster Burtons tale på lds.org/go/burton714.

NOTER

1. “Følg opp,” *Liahona*, mai 2014, 78.
2. “Velkommen til konferansen,” *Liahona*, mai 2014, 4.
3. “Ønsket: Hender og hjerter til å fremskynde arbeidet,” *Liahona*, mai 2014, 122.

HVORDAN ARRANGERE EN “FAMILIETRE-SAMMENKOMST”

“Vi har endelig læren, templene og teknologien til at familier kan utføre dette strålende frelsesarbeidet. Jeg foreslår at... [hver familie] har en en ‘familietre-sammenkomst’. Dette bør være en innsats som gjentar seg.”

—Eldste Quentin L. Cook, “Røtter og grener,” *Liahona*, mai 2014, 47.

1. Kom sammen som familie og del historier, bilder og arvestykker.
2. Last opp historier og bilder til familietreet, og koble kildedokumenter til forfedre.
3. Finn ut hvilke forfedre som trenger tempelordinanser, og fordel oppgaver på familiemedlemmene.

Finn andre måter eldste Cook sier at vi kan bli velsignet ved slektshistorie på lds.org/go/cook714.

For å se på, lytte til eller dele generalkonferansetaler kan du gå inn på conference.lds.org.

VI UNDERVISER VED DEN HELLEGE ÅNDS KRAFT

Vi tror det er nødvendig for Guds frelsesverk å undervise i Jesu Kristi evangelium ved Den hellige ånds kraft. Effektiv undervisning hjelper folk å vokse i sin tro og sitt ønske om å etterleve evangeliet. Undervisning kan finne sted i mange sammenhenger, som for eksempel å holde leksjoner og taler i kirken, men vi underviser også når vi snakker med et familiemedlem om et skriftsted eller når vi forklarer for en nabo hva prestedømmet er.

“Denne kirkes... lærere [skal] undervise i mitt evangeliums prinsipper som er i Bibelen og i Mormons bok, hvor evangeliet finnes i sin fylde.

Og de skal akte vel på paktene og kirkens artikler og følge dem, og de skal være deres lærdommer slik de skal bli veiledet av Ånden.

Og Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn, og hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise” (L&p 42:12-14).

Overvei disse fire prinsippene for effektiv undervisning:

- **Ha kjærlighet til dem du underviser.** Bli kjent med dem. Overvei ydmykt deres behov når du forbereder deg til å undervise. Prøv å bruke forskjellige undervisningsmetoder: forskjellige metoder kan nå forskjellige mennesker (se noen forslag til høyre).
- **Undervis ved Ånden.** Nephi forkynte: “For når et menneske taler ved Den Hellige Ånds kraft, fører Den Hellige Ånds kraft det inn i menneskenes barns hjerter” (2 Nephi 33:1). Når du underviser, kan du innby Åndens innflytelse ved å bære vitnesbyrd og ved å bruke Skriftene og læresetninger fra vår tids profeter. Be om Den hellige ånds veiledning mens du forbereder deg til å undervise. Han kan inspirere deg til å vite hvordan du best kan undervise.
- **Undervis i læren.** Godkjent undervisningsmaterieell fra Kirken, som Skriftene,

generalkonferansetaler og håndbøker, inneholder læren – evige sannheter fra Gud.

- **Oppmuntre til å søke lærdom flittig.** Når du underviser, skulle du huske at de som lytter, har ansvar for egen læring. Oppmuntre dem til å stille spørsmål, utveksle tanker om emnet og tenke over hvordan de kan etterleve evangeliets prinsipper. Deres vitnesbyrd om disse prinsippene når de etterlever dem (se Johannes 7:17).

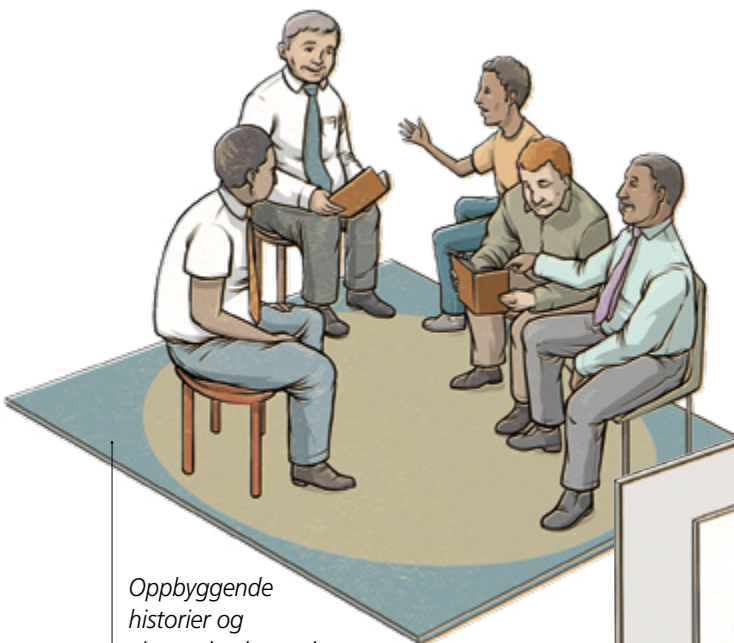
President Gordon B. Hinckley (1910-2008) talte om viktigheten av god undervisning: “Evig liv oppnås bare når menn og kvinner blir *undervist så effektivt* at de forandrer og disiplinere seg. De kan ikke tvinges til rettferdighet eller inn i himmelen. De må ledes, og det betyr undervisning” (sitert i Jeffrey R. Holland, “En lærer kommet fra Gud,” *Lys over Norge*, juli 1998, 25). ■

For mer informasjon, se *Lære og pakter* 50:13-22; Håndbok 2: Kirkens administrasjon (2010), 5.5.4.

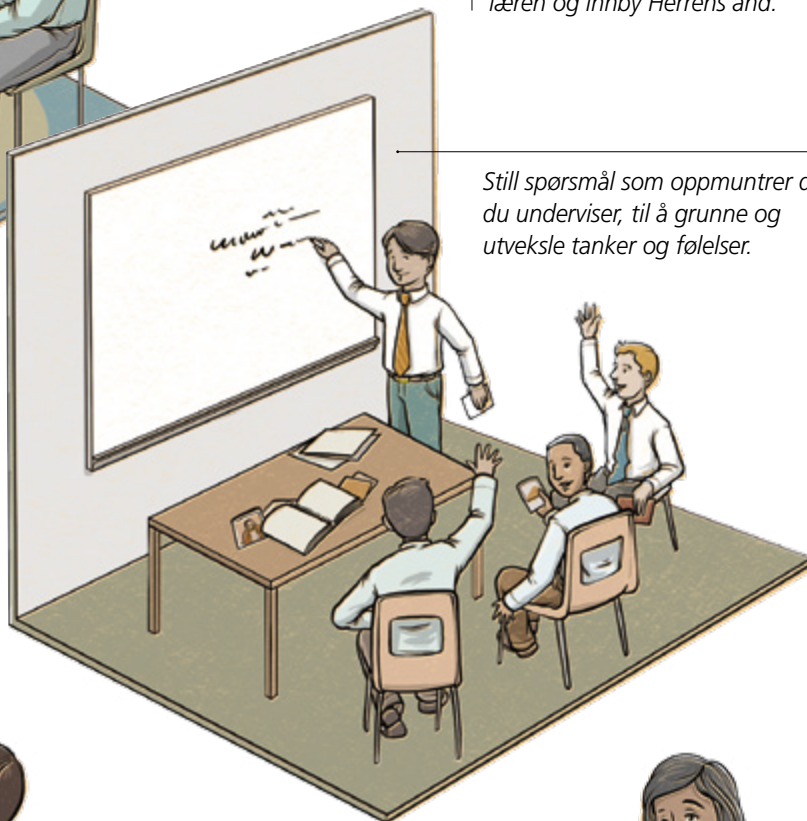
Dette er noen undervisningsmetoder som kan hjelpe deg med å nå mennesker med forskjellige læringsstiler:

Spill eller syng hellig musikk. Salmer og Primær-sanger kan undervise i læren og innby Herrens ånd.

Oppbyggende historier og eksempler, herunder historier fra Skriftene og ditt eget liv.

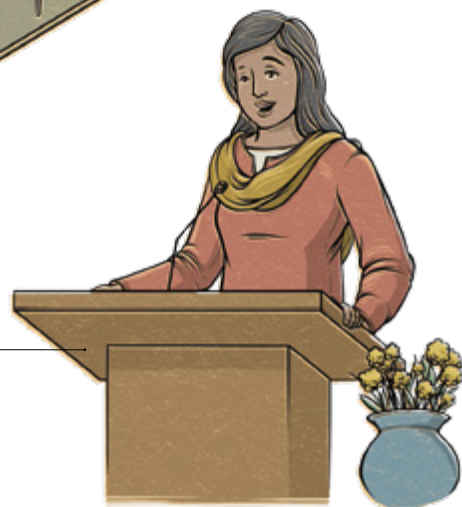

Still spørsmål som oppmuntrer dem du underviser, til å grunne og utveksle tanker og følelser.

Vis bilder og fysiske gjenstander. Evangeliets prinsipper kan sammenlignes med frø, steiner, planter og andre kjente ting.

Bær vitnesbyrd om prinsippene i evangeliet som du underviser i. Vitnesbyrd innbyr Den hellige ånd til å vitne om sannheten.

LED SOM FRELSEREN

Av Ryan Carr

Kirkens tidsskrifter

Det er en grell kontrast mellom de verste lederne i verden og den fullkomne leder, verdens Frelser. President Spencer W. Kimball (1895-1985) forklarte: “Samtidig har de lederne i historien som har hatt den mest tragiske innflytelsen på menneskene, i nesten ethvert henseende manglet hans egenskaper. Der Jesus var uselvisk, var de selviske. Der Jesus var opptatt av frihet, var de opptatt av kontroll. Der Jesus var opptatt av tjeneste, var de opptatt av status. Der Jesus dekket andres grunnleggende behov, var de bare opptatt av sine egne behov og ønsker. Der Jesus var opptatt av sine disiplers fremgang, søkte de å manipulere andre. Der Jesus var full av barmhjertighet kombinert med rettferdighet, har de så ofte vært fulle av strenghet og urettferdighet.”¹

For å lykkes som ledere i Herrens kirke, må vi følge hans eksempel. Følgende forslag kan hjelpe oss å bli mer lik Kristus i vårt lederskap.

Kristus-lignende ledere virker “med øyet ene og alene vendt mot Guds ære” (L&p 4:5), og prøver å gjøre vår himmelske Faders vilje. Frelseren sa: “Jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som

har sendt meg” (Johannes 6:38).

Kristus-lignende ledere setter ikke sin lit til “kjøds arm” (2 Nephi 4:34).

De ber ydmykt om veiledning. De venter på Herren og prøver å gjøre hans arbeid i hans tid og på hans måte, i stedet for å stole på egne talenter og evner.

Kristus-lignende ledere søker ikke stillinger i Kirken. De ser kall som anledninger til å tjene, ikke som forfremmelser. Heller ikke

ser de på avløsninger som degrade-ringer. En avløsning følger med hvert kall.

Kristus-lignende ledere er tjenere – de hjelper, underviser og oppmuntrer dem de tjener. De ønsker å velsigne andre slik Frelseren gjorde: “Han gjør ikke noe uten at det er til gagn for verden” (2 Nephi 26:24). De ser på seg selv som Herrens representanter som skal hjelpe andre tilbake til ham.

“MEN JEG HAR INGEN LEDERSKAPSERFARING!”

Ikke vær bekymret om du ikke har mye erfaring ennå. Du har blitt kalt ved inspirasjon av en som har myndighet (se 5. trosartikkel). Herren ser hva du kan bli. Ditt kall til å lede kan være en anledning til å utvikle dine sterke sider og overvinne svakheter.

I næringslivet og andre organisasjoner er en leders utdanning og erfaring ofte nøkkelkvalifikasjoner, men Herrens måte er annerledes. President Lorenzo Snow (1814-1901) sa: “De apostler Gud kalte, som Jesus, Guds Sønn kalte... var ikke velutdannede. De forsto seg ikke på vitenskap, de hadde ingen høye stillinger i Judea – de var fattige, hadde ikke utdanning, og hadde beskjedne kall i livet ... Men så er også Herren annerledes. Han gir sine kall annerledes enn mennesker gir sine kall.”¹ Heldigvis er det slik at den Herren kaller, gjør han kvalifisert!²

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Lorenzo Snow* (2012), 151.
2. Se Thomas S. Monson, “Plikten kaller,” *Lys over Norge*, juli 1996, 45.

FOR LEDERE SOM GIR RÅD TIL KIRKENS MEDLEMMER

Når du møter medlemmer av Kirken som trenger din hjelp, kan det hende at de vil ha deg til å løse problemene deres for dem. Å gjøre det ville imidlertid frata dem personlig vekst. De kommer kanskje og forventer en umiddelbar løsning, men deres problemer vil ofte trenge mer tid for å kunne løses. Dette er noen felles utfordringer. Følgende spørsmål, foreslått av prestedømsledere, kan hjelpe når du forbereder deg til å gi medlemmer råd:

- Gir du medlemmer råd og hjelp på en slik måte at det å overvinne deres utfordringer forblir deres eget ansvar?
- Veileder du medlemmene til å finne svar selv?
- Følger du opp oppgaver de sa ja til å gjøre?
- Hjelper du dem med å finne ressurser til å løse sine egne problemer?
- Oppfordrer du dem til å "rope til Herren"?
- Oppmuntrer dine råd medlemmene til å utvikle seg?

Alle situasjoner er naturligvis forskjellige, så det vil være viktig å følge Åndens veiledning. Å tjene med kjærlighet, tålmodighet og åndelig følsomhet vil gi gode resultater.

Kristus-lignende ledere ønsker å hjelpe andre å utvikle seg. President Kimball har også sagt:

"Jesus stoler nok på sine tilhengere til å dele sitt verk med dem, slik at de kan vokse. Det er en av lederskapets viktigste lekser. Hvis vi avfeier andre for å få en oppgave utført raskere og mer effektivt, blir nok oppgaven gjort, men uten den vekst og utvikling hos de undergitte som er så viktig..."

Jesus ga folk sannheter og oppgaver som var tilpasset deres evner. Han

overveldet dem ikke med mer enn de kunne klare, men ga dem nok til å utvide sjelen."²

Profeten Joseph Smith beskrev hvordan han ledet folket så godt: "Jeg lærer dem korrekte prinsipper, og de styrer seg selv."³ Dette er det sentrale i Herrens tilnærming til lederskap. ■

NOTER

1. Spencer W. Kimball, "Jesus: The Perfect Leader," *Ensign*, aug. 1979, 7.
2. Spencer W. Kimball, "Jesus: The Perfect Leader," 6.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 424.

ELIJAH

“Elijah var en av de største av profetene, og Herren meddelte ham beseglingsmyndigheten.”¹ – President Joseph Fielding Smith (1876-1972)

Jeg virket som profet i nordriktet Israel.² På grunn av israelittenes ugudelighet lukket jeg himmelen for regn og forårsaket hungersnød i landet. Under hungersnøden oppholdt jeg meg ved en bekk, og ravnene kom til meg med mat, men så tørket bekkene bort.³

Herren befalte meg å gå til en enke som bodde i Sarepta, og hun ville gi meg mat. Da jeg fant henne, sanket hun ved for å forberede et siste måltid til seg selv og sin sønn. Jeg fortalte henne at hvis hun ga meg mat først, skulle “melkrukken... ikke bli tom og oljekruset ikke mangle olje helt til den dag Herren sender regn over jorden”.⁴ Hun viste tro, og Herren oppfylte sitt løfte.

Mens jeg bodde sammen med familien hennes, døde enkens sønn.

Jeg ba: “Herre min Gud! La sjelen vende tilbake til dette barnet!”⁵ Herren hørte mitt rop, og sønnen våknet til liv igjen.⁶

Senere viste jeg Herrens makt til Israels folk ved å utfordre Baals prestes til en konkurranse. Prestene forberedte et offer og ropte til Baal hele dagen lang om å sende ned ild, men ingen ild kom. Jeg bygget et alter av 12 steiner, som et symbol på Israels 12 stammer, og gravde en grøft rundt alteret. Så fikk jeg alteret og dets offer dynket med 12 fat vann, slik at veden ble gjennomvåt og grøften ble fylt. Jeg påkalte Herren, og han sendte ned ild som fortærte offeret, alteret og vannet. Etterpå ba jeg til Herren, og han åpnet himmelen og lot det regne.⁷

På slutten av livet mitt døde jeg

ikke, men fór opp til himmelen i en ildvogn.⁸ Under Kristi jordiske virke kom jeg til forklarelsens berg og ga prestedømsnøkler til Peter, Jakob og Johannes.⁹

Jeg kom igjen i de siste dager til Kirtland tempel 3. april 1836, “for å vende fedrenes hjerter til barna og barna til fedrene” og gjengi nøklene til beseglingskraften til Joseph Smith og Oliver Cowdery.¹⁰ ■

NOTER

1. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, red. Joseph Fielding Smith jr., 5 bind (1957-1966), 4:193.
2. Se Veiledning til Skriftene, “Elijah”; scriptures.lds.org.
3. Se 1 Kongebok 17:1-7.
4. Se 1 Kongebok 17:8-16.
5. Se 1 Kongebok 17:21.
6. Se 1 Kongebok 17:8-24.
7. Se 1 Kongebok 18.
8. Se 2 Kongebok 2:11.
9. Se Matteus 17:3; Veiledning til Skriftene, “Forklarelse”; scriptures.lds.org.
10. Se Lære og pakter 110:13-16.

ARBEID OG SELVHJULPENHET

Når ungdom og barn lærer å arbeide hardt og være selvhjulpne, forbereder de seg til å “bidra til den verden [de] lever i” (*Til styrke for ungdom* [2011], 40).

På side 56-57 i dette nummeret forteller Randall L. Ridd, annenrådgiver i Unge menns generalpresidentskap, hva han har lært av å gjøre bygningsarbeid sammen med sin far. Han drøfter betydningen av å arbeide hardt, ha en god holdning og bygge opp Herrens rike. Brother Ridd sier: “Hvem trenger arbeid? Det gjør vi alle! Det fører til selvhjulpenhet, måloppnåelse og glede i dette livet. Når du arbeider med glede, vil alle rundt deg høste en rik avling på grunn av frøene du sår.”

Forslag til hvordan man underviser ungdom

- *Til styrke for ungdom* oppfordrer: “Sett deg høye mål, og vær villig til å arbeide hardt for å nå dem” (40). Det kan være lurt å se videoen “Et arbeid under utvikling” på Mormon Messages sammen med barna (se videoer om ekteskap og familie på mormonchannel.org/come-follow-me). Gå deretter sammen

om å sette noen mål og utarbeide planer for å oppnå dem.

- Arbeid er mye lettere når vi har en positiv innstilling. Les “Flytting av rør i gjørmete sko” på side 58-59 i dette nummeret, og snakk om hvordan innstilling påvirker arbeidet.
- “En form for lediggang er å bruke altfor mye tid på aktiviteter som hindrer deg i produktivt arbeid, som bruk av Internett, videospill og TV-titting” (*Til styrke for ungdom*, 40). Spør barna om fordelene og farene ved Internett, videospill og fjernsyn. Når blir disse verktøyene distraksjoner? Hvilke velsignelser kommer ved produktivt arbeid? Vurder å hjelpe barna å oppleve disse velsignelsene ved å sette all teknologi til side en periode og arbeide med et prosjekt sammen.

Forslag til hvordan man underviser barn

- Misjonærarbeid er hardt arbeid, og å lære å være selvhjulpne vil hjelpe barna å forberede seg til dette arbeidet. Lag en liste sammen med barna over husarbeid som misjonærer bør kunne gjøre

SKRIFTSTEDER OM DETTE EMNET

Jesaja 55:2

2 Nephi 5:17, 27

Mosiah 4:16-21

Lære og pakter 58:26-29

Joseph Smith – Historie 1:55

(klesvask, matlaging og rengjøring, for eksempel). Gjør så noen av disse oppgavene sammen.

- I sin artikkel minner bror Ridd oss på at “det viktigste arbeidet er Guds arbeid”. Hvordan kan din familie fremme Herrens verk? Tenk på en aktivitet dere kan gjøre sammen som vil bidra til å bringe andre nærmere Kristus.
- Selvhjulpenhet består blant annet av å lære å håndtere penger. Lær barna prinsippene for budsjettering og viktigheten av å gjøre tiende til en del av budsjettet. ■

NYTT FRA KIRKEN

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Kirkens veldedighetstjeneste representert på FN-arrangement

Arbeidet til Kirkens veldedighetstjeneste var gjenstand for en paneldebatt ved FNs hovedkvarter i New York nylig. Arrangementet, “Oppdag mormonismen og dens rolle i humanitær bistand”, var en del av serien “Fokus på tro” i regi av den ikke-statlige delen av FNs informasjonsavdeling.

“Denne serien har som mål å gi en bredere forståelse av hvordan ulike trossystemer har felles grunnleggende prinsipper som toleranse, gjensidig respekt for dem som er annerledes enn oss selv, og engasjement for forsoning og fredelige løsninger på tvister,” forklarte ordstyrer Felipe Queipo, informasjonsassistent ved FN og medlem av Kirken fra Spania.

“Å hjelpe de fattige er en grunnleggende plikt for alle som tror på Gud og at alle er brødre og søstre – å tjene, løfte, velsigne og lindre lidelse uavhengig av religiøs overbevisning, sosialfilosofi, nasjonalitet, stamme, kjønn eller bakgrunn,” sa Sharon Eubank, leder for Kirkens veldedighetstjeneste, som deltok i diskusjonen.

Hun presenterte også hensikten med Kirkens veldedighetstjeneste: å lindre nød, fremme selvhjelpenhet og gi tjenestemuligheter til familier av alle nasjonaliteter. Dens sentrale initiativer, sa hun, er rent vann, gjenoppliving av nyfødte, synsbehandling, utdeling av rullestoler, vaksinasjoner, mat og nødhjelp.

Andre siste-dagers-hellige deltakere var Ahmad S. Corbitt, leder for Kirkens New York-kontor for informasjon og samfunnskontakt, og John P. (Phil) Colton, som tjenestegjør sammen med sin hustru Barbara som FN-representant for Kirkens veldedighetstjeneste.

Bror Corbitt sa at det finnes “gode og villige mennesker i alle verdens religioner”, og understreket viktigheten av å samarbeide. Bror Colton forklarte hvordan Kirkens veldedighetstjeneste bidro med hjelp til nesten to millioner mennesker i 132 land i løpet av 2013. ■

Kirkens representanter deltar i en paneldebatt i FN.

NYE MISJONSPRESIDENTER ER KALT

Det første presidentskap har kalt 122 nye misjonspresidenter og deres ektefeller til å virke på sine tildelte steder fra og med juli 2014. For informasjon om nye misjonspresidenter kan du gå til: lds.org/church/news/church-announces-2014-missionpresident-assignments.

LEDERE GIR TRØST OG STØTTE PÅ FILIPPINENE

I februar, 100 dager etter at tyfonen Haiyan herjet Tacloban, reiste søster Linda K. Burton, Hjelpeforeningens president, og søster Carol F. McConkie, førsterådgiver i Unge kvinners presidentskap, til katastrofeområdet for å gi støtte og trøst.

“Jeg visste at jeg trengte å gi søstrene en stor klem,” sa søster Burton. “Jeg visste at jeg ikke kunne gjøre så mye annet, men jeg visste at jeg måtte komme til Tacloban og gi så mange jeg kunne en stor klem.”

Tyfonen Haiyan totalskadet mer enn 1,1 millioner hjem sentralt på Filippinene og tok livet av mer enn 6100 mennesker, heriblant 42 siste-dagers-hellige. Etter uværet sendte Kirken nødhjelp og samarbeidet med lokale og internasjonale organisasjoner om å bistå med mat, husly, vannrensing, opprydding og gjenopprettelse av levebrød.

Både søster Burton og søster McConkie rapporterte at de fant håp og optimisme blant de hellige, som er i sving med å gjenoppbygge sine hjem og styrke sitt vitnesbyrd ved å yte tjeneste for hverandre.

Søster Carol F. McConkie snakker med barn i Tacloban Filippinene stavssenter.

Eldste Jeffrey R. Holland taler til medlemmer i Taiwan.

Apostler betjener mange nasjoner

Medlemmene av De tolv apostlers quorum fortsetter å bringe Kirkens tjenestegjering over hele verden. Den senere tids reiser:

- Eldste Russell M. Nelson og eldste Neil L. Andersen ga råd og veiledning til hellige i Australia, New Zealand, Fransk Polynesia, Fiji, Ny-Caledonia, Tonga og Papua Ny-Guinea. Eldste Nelson talte om behovet for å styrke familier, og eldste Andersen minnet medlemmene om å være ved godt mot. På et eget oppdrag møtte eldste Andersen medlemmer og samfunnsledere i områder av Filippinene som var herjet av jordskjelv og tropiske stormer.
- Eldste Dallin H. Oaks innviet opplæringscenteret for misjonærer i Mexico City. Han oppfordret misjonærer til å studere flittig og vie seg til Herren.
- Eldste M. Russell Ballard fortalte hellige i området Syd-Amerika syd at “Lehis sønner

og døtre blomstrer,” med 4,5 millioner medlemmer og 14 templer i Syd-Amerika. Dette oppfyller en profeti som ble uttalt av hans bestefar, eldste Melvin J. Ballard (1873-1939), om at Syd-Amerika ville bli en stor styrke for Kirken.

- Eldste Jeffrey R. Holland oppfordret medlemmene i Taiwan og Hong Kong til å gjøre templet til en del av sitt liv ved å besøke det så ofte de kan.
- Eldste David A. Bednar minnet siste-dagers-hellige i Uganda om at de er pionerer når det gjelder å bygge opp Kirken i sitt land. Han minnet medlemmene i Kenya på viktigheten av alltid å vise kjærlighet hjemme.
- Eldste Quentin L. Cook underviste medlemmene i Mellom-Amerika om viktigheten av tjeneste for Gud, for hverandre og for sin neste.

Hvis du vil vite mer om apostlenes tjenestegjering, kan du gå inn på lds.org/prophets-and-apostles. ■

KIRKEN I Brasil

FREMTIDEN HAR ENDELIG KOMMET

Av Mark L. Grover

Pensjonert professor i latinamerikanske studier, Brigham Young University

I både fysisk størrelse og befolkning er Brasil det femte største landet i verden. Men for 100 år siden var befolkningen der glissen, og få benyttet seg av de store naturressursene: et tropisk klima, frodig jord og et vell av mineraler og vann.

Max og Amalie Zapf var fascinert av Brasil, og bestemte seg for å gjøre det til sitt hjem. De hadde sluttet seg til Kirken i Tyskland i 1908, og emigrerte til Brasil i mars 1913. Som de første kjente medlemmer av Kirken som bodde i Brasil, var de glade for å være i et så løfterikt land. Kirken var imidlertid ikke etablert i Syd-Amerika, og Max og Amalie innså snart hvor ensomme de følte seg uten privilegiet å kunne gå i kirken og omgås andre medlemmer.¹

Etter 10 år i Brasil fikk Max og Amalie Zapf høre om et annet trofast medlem av Kirken, Augusta Lippelt, som i 1923 hadde utvandret fra Tyskland sammen med sine fire barn og sin mann som ikke var medlem, til den brasilianske delstaten Santa Catarina. Familien Zapf flyttet til Santa Catarina for å være i nærheten av familien Lippelt.

To år senere åpnet Den sydamerikanske misjon i Buenos Aires, Argentina. Den andre misjonspresidenten, K. B. Reinhold Stoof, også fra Tyskland, ble inspirert til å etablere Kirken blant den store tyske innvandrerbefolkningen i det sydlige Brasil. I 1928 tildelte han to misjonærer, William Fred Heinz og Emil A. J. Schindler, til Joinville, en by med en stor befolkning av tyske innvandrere. I 1930 besøkte president Stoof familien Zapf og familien Lippelt og opprettet en gren, der familiene endelig kunne gå i kirken sammen og ta del i nadverden.

For en forskjell 100 år har utgjort. Før familien Zapf kom i 1913, hadde Brasil ingen medlemmer, ingen misjonærer og ingen kirkeorganisasjon. I dag bor det

Disse misjonærene virket i Rio de Janeiro i 1930, heriblant Daniel Shupe, som hjalp til med å oversette Mormons bok til portugisisk.

på tysk frem til 1940, da den gikk over til portugisisk, landets offisielle språk. Misjonærer virket i en rekke byer over hele landet frem til andre verdenskrig gjorde det nødvendig for dem å forlate landet. Misjonærene kom tilbake etter krigen, og arbeidet tok fatt igjen.

I byen Campinas i delstaten São Paulo sluttet flere unge menn og kvinner seg til Kirken og holdt seg trofaste. En av disse første medlemmene var Antônio Carlos Camargo. Han sluttet seg til Kirken som tenåring i 1947, gikk på stevnemøter og giftet seg med et medlem av Kirken, og i 1954 begynte han å studere ved Brigham Young University og senere ved University of Utah. Han og hans hustru

1928: De første misjonærene ble sendt til Brasil blant den tysktalende befolkningen i Joinville

1930: Første gren organisert i Joinville

▼ 1931: Første møtehus i Syd-Amerika eid av Kirken innviet i Joinville

► 1935: Første misjon opprettet, med hovedkontor i São Paulo

mer enn en million medlemmer i Brasil, noe som gjør det til landet med den tredje største befolkningen av Kirkens medlemmer (etter USA og Mexico). Kirken har nå forsamlinger i alle Brasils delstater og større byer. Max og Amalies etterkommere nyter fordelene av en sterk og levende kirke med en unik og fascinerende historie.

Vokser som en eik

En profeti som ble uttalt i Argentina av eldste Melvin J. Ballard (1873-1939) i De tolv apostlers quorum i 1926, antydte at regionen i utgangspunktet ville ha langsom vekst, men at den en dag ville bli mektig. Han profeterte: "Herrens verk vil vokse sakte her en periode, akkurat som en eik vokser sakte fra en eikenøtt. Det vil ikke skyte opp på en dag som solsikken, som vokser raskt, for så å dø."²

Noen få sluttet seg til Kirken i de tidlige årene av Brasil misjon, som åpnet i 1935. Kirken ble hovedsakelig drevet

vendte tilbake til Brasil i 1963 for å arbeide i en tekstilbedrift, og ble overrasket over Kirkens vekst. Da de dro i 1954, var det bare noen få små grener som ble ledet av amerikanske misjonærer. Men i løpet av deres ni år lange fravær hadde nesten 16 000 brasilianere blitt medlem av Kirken, heriblant mange unge familier som hadde sterke lederegenskaper og trofast engasjement. Antônio uttalte: "De var store og edle ånder som Herren utvalgte her i São Paulo."³

I 1966, 31 år etter at Brasil misjon åpnet, ble den første staven i Syd-Amerika organisert i São Paulo. Eldste Spencer W. Kimball (1895-1985), som da var medlem av De tolv apostlers quorum, organiserte staven med Walter Spät som president og Antônio som hans annenrådgiver.

Bare et fåtall av de nye lederne hadde noensinne sett en fungerende stav. Men Herren hadde forberedt Antônio, som hadde betydelig erfaring med Kirken i USA, og var i stand til å bistå stavspresidentskapet. Fra ledelsen i

menighetene og grenene i denne første staven kom det ledere til mange andre staver. Deres innflytelse kunne føles over hele landet da organiseringen av staver begynte i et imponerende tempo.

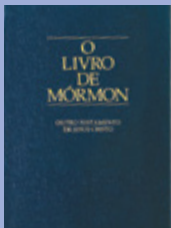
En epoke med vekst

En uventet bekjentgjørelse ga støtet til større vekst i Kirken i Brasil: Et tempel skulle bygges. Medlemmene visste betydningen av templer, men de fleste hadde bare sett dem på fotografier. De nærmeste templene var i USA, tusenvis av kilometer unna. President Kimball besøkte Brasil i mars 1975, og på en regionalkonferanse

byområder og ble mer åpne for nye religioner. Samtidig ba president Kimball brasilianske stavspresidenter om å sette mål for å øke antall brasiliansk ungdommer som ble kalt til å reise på misjon. Snart var mer enn halvparten av misjonærene i Brasil innfødte brasilianere. Disse hjemvendte misjonærene ble senere lokale ledere i Kirken.

Kirkens vekst fremhevet imidlertid en utfordring: manglende erfaring blant medlemmene. Denne utfordringen fikk imidlertid et positivt utfall: den krevde økt tro og åndelig veiledning blant medlemmene. I november 1992 ble for eksempel en stav organisert i Uruguaiana i Vest-Brasil, langt fra Kirkens etablerte staver. Da et trofast og langvarig

► 1939:
Mormons
bok utgitt på
portugisisk

1954: Første
gang en Kirkens
president, David O.
McKay, besøker
landet

1959: En
ny misjon
organisert

1966: Første
stav opprettet i
Syd-Amerika, São
Paulo Brasil stav

► 1978:
Første tempel
innviet i Syd-
Amerika, i
São Paulo

bekjentgjorde han at et tempel skulle bygges i São Paulo. Stor forventning og økonomisk offer førte til at det sto ferdig i 1978. Medlemmene bidro til å dekke kostnadene ved å bygge templet med pengebidrag. Mange av dem solgte sine biler, smykker og eiendommer for å skaffe midler til sine pengebidrag.

Før templet ble innviet i oktober og november 1978, kom åpenbaringen om prestedømmet (se Offisiell erklæring 2). Denne åpenbaringen innebar at alle verdige medlemmer i Brasil kunne delta i innvielsen og templets velsignelser.

Åpenbaringen om prestedømmet og tempelinnvielsen ble katalysatorer for en av de største misjonærsuksesser Kirken har opplevd: mer enn 700 000 brasilianere sluttet seg til Kirken i løpet av de neste to tiårene.

Andre hendelser oppmuntret også til denne veksten. Landet gikk gjennom viktige politiske og sosiale endringer som la til rette for vekst. Mange brasilianere flyttet til

medlem av Kirken, José Candido Ferreira dos Santos, ble kalt som patriark i den nyopprettede staven, ble han bekymret. Han forklarte for generalautoriteten: "Jeg kan ikke være patriark. Jeg aner ikke hva det er. Jeg kan ikke huske at jeg noen gang har møtt en patriark, og har ikke min patriarkalske velsignelse." Generalautoriteten foreslo en løsning. I nabobyen Alegrete hadde også en ny patriark, Rui Antônio Dávila, nylig blitt kalt, og han var i en lignende situasjon. De to patriarkene måtte gi hverandre patriarkalske velsignelser.

Da bror Santos mottok sin velsignelse av bror Dávila, ble han overrasket da han hørte velsignelser uttalt om hans fortid og hans personlige ønsker som patriarken umulig kunne kjenne til. Da bror Santos i sin tur uttalte en velsignelse over bror Dávila, trillet igjen tårene da det samme skjedde igjen. De to mennene omfavnet hverandre etterpå med en dyp forståelse av hva som nettopp hadde skjedd.⁴ Akkurat slik Ånden inspirerte dem til å gi sine

første patriarkalske velsignelser, inspirerte Ånden dem da de ga hundrevis av andre. Herren ga mange slike åndelige velsignelser i et land der erfaring i Kirken var begrenset.

Det vedvarende utdannelsesfond

Mangel på utdanning blant medlemmene var en annen utfordring. Når misjonærene kom hjem, var de ofte åndelig forberedt, men manglet utdanning til å kunne få tilfredsstillende arbeid. Reinaldo Barreto, en stavsprezident i São Paulo, forklarte:

gode jobber, men det beste med programmet er å se selvtilliten deres vokse. De har større håp.”⁵

Engasjerte medlemmer

Kirkens styrke i Brasil er ikke bare antall medlemmer, men også deres engasjement for evangeliet. For eksempel ble Gelson Pizzirani, en pensjonert leder i et flyselskap, tilbudt en utfordrende og lukrativ jobb: å bidra til å starte et nytt flyselskap i Brasil. Samtidig ble han og hans hustru Miriam

◀ 1985: Eldste Helio R. Camargo blir kalt som generalautoritet, den første fra Brasil.

1986: Brasil blir det fjerde landet som har mer enn 50 staver

1987: Området Brasil opprettes

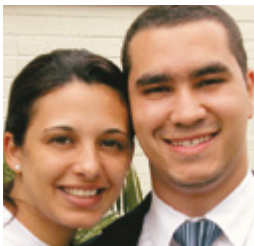
1993: Brasil blir det tredje landet som har mer enn 100 staver

◀ 1997: Kirkens nest største opplæringscenter for misjonærer blir bygget i São Paulo

“Det var en betydelig utfordring å finne arbeid. Mange misjonærer mistet håpet om utvikling, og mistet til og med den åndelige styrken de hadde på misjon.” Utdanning var ofte nøkkelen til å overvinne denne utfordringen.

Derfor har etableringen av Det vedvarende utdannelsesfond av president Gordon B. Hinckley (1910-2008) i 2001 vært til velsignelse for tusenvis av brasilianske hjemvendte misjonærer. Det gir dem opplæringsmuligheter, noe som har resultert i bedre jobbmuligheter. Medlemmene er bedre i stand til å forsørge en familie og ta ytterligere utdanning. President Barreto, som ble administrator av fondet i Brasil, uttalte: “Det er en velsignelse å se de unge medlemmene fullføre sin utdanning og få

Siden 1999 har tusenvis av brasilianske medlemmer utført tjeneste i sitt lokalsamfunn som en del av Hjelpende hender.

kalt til å presidere over Brasil Brasília misjon. Det var ingen tvil om hva de skulle gjøre. Siden de ble døpt som tenåringer, har de viet sitt liv til Kirken. Før de giftet seg, ble bror Pizzirani kalt som grenspresident. Han ble kalt som stavs-president som 25-åring, og har tatt imot mange andre kall, blant annet som områdesytti. Søster Pizzirani har hatt kall i Hjelpeforeningen, Unge kvinner og Primær på stavs- og menighetsplan. Hun uttrykte sine følelser angående evangeliets velsignelser: "Jeg har blitt dypt velsignet fordi jeg har prøvd å holde budene. For hvert bud jeg holder, mottar jeg en velsignelse."⁶

▲ 2000: Templene i Recife og Porto Alegre Brasil blir innviet

2002: Campinas tempel innviet

2002: Hjelpende hender mottar nasjonal anerkjennelse som en av Brasils viktigste frivillige organisasjoner

◀ 2008: Curitiba tempel innviet

▲ 2012: Manaus tempel innviet

Etter å ha fullført sin misjon i Brasília, ble deres plan om å slå seg til ro hjemme avbrutt av et kortsiktig kall som president for Brasil Campinas misjon. Etter noen måneders hvile, tok de i 2013 imot et kall som president og vertinne for Recife Brasil tempel. En av misjonærene som døpte bror Pizzirani, ble nylig sammen med sin hustru kalt til å virke i Recife tempel, hvor misjonær og konvertitt vil tjene sammen.

Eksemplet med bror og søster Pizzirani, som ga avkall på karrieremuligheter for å tjene Herren, er imponerende, men ikke uvanlig blant de trofaste medlemmene i Brasil.

I løpet av de 100 årene siden familien Zapf kom til Brasil har det vært mange positive endringer, men også noen tilbakeslag. Profeter som har besøkt landet, har imidlertid aldri nølt med å uttrykke tro på dets fremtid. Disse profetiene går i oppfyllelse idet Brasil inntar sin plass i verden som en leder i økonomisk vekst og

KIRKENS VEKST I BRASIL

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013
148	216	536	1 454	31 635	54 410	265 286	703 210	1 060 556	1 239 166

KIRKEN I BRASIL *

Medlemmer:
1 239 166
Staver: 242
Misjonere: 32
Templer: 6 i drift, to under bygging

* Pr. november 2013

utvikling. Etterkommerne av bror og søster Zapf – både deres direkte etterkommere og de som fulgte i deres fotspor i evangeliet – høster fordelene av hardt arbeid og tålmodighet under det tidlige arbeidet med å så evangeliets frø. Den andre delen av eldste Melvin J. Ballards profeti fra 1926 har blitt oppfylt: "Mange tusen vil slutte seg til Kirken her. Området vil bli delt i mer enn én misjon og bli et av de sterkeste i Kirken." ■

NOTER

1. Sibila Hack Nunes (barnebarn av Max og Amalie Zapf), intervju med Michael Landon, Curitiba, Brasil, 30. juli 2004, Kirkens historiske bibliotek.
2. Melvin J. Ballard, i Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 100.
3. Antônio Carlos Camargo, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasil, 27. juni 2006, Harold B. Lee Library, s. 22.
4. Jose Candido Ferreira dos Santos, intervju av Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasil, 4. mai 2010, Harold B. Lee Library; Rui Antonio Dávila, intervju av Mark L. Grover, Rio Grande do Sul, Brasil, 5. mai 2010, Harold B. Lee Library.
5. Reinaldo de Souza Barreto, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasil, 16. juni 2006, Harold B. Lee Library, s. 14.
6. Miriam da Silva Sule Pizzirani, intervju av Mark L. Grover, São Paulo, Brasil, 21. mars 1982, Harold B. Lee Library, s. 7.

Av eldste
Russell M. Nelson
i De tolv apostlers
quorum

Mormons bok, Israels innsamling og det annet komme

Mormons boks fremkomst er et håndgripelig tegn for hele verden på at Herren har begynt å samle Israel og oppfylle pakter han inngikk med Abraham, Isak og Jakob.

Kapittel 5 av *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* er viet helt og holdent til Mormons bok. Dette kapitlet lærer oss at Mormons bok:

- Er sluttsteinen i vår religion.
- Vitner om Jesus Kristus.
- Støtter Bibelen.
- Besvarer sjelens spørsmål.
- Bringer mennesker nærmere Gud.

Alle disse påstandene er helt og holdent sanne, men de gjøres fra vårt ståsted som mennesker. Hva ville vår Fader i himmelen og hans elskede Sønn Jesu Kristi perspektiv på Mormons bok være?

Deres perspektiv vil helt sikkert være formet av to langvarige løfter de har gitt til hele menneskeheten. Disse to løftene henger sammen, er godt dokumentert, står fortsatt ved lag og er ennå ikke oppfylt. Det første er deres gamle løfte om å samle det adspredte Israel. Det andre er deres langvarige løfte om Herrens annet komme.

Abrahams pakt og Israels hus

I Abrahams evangelieutdeling inngikk Gud en pakt med fader Abraham om at gjennom hans slekt skulle mennesker

i alle nasjoner bli velsignet. Andre viktige deler av dette løftet ble også gitt. Disse løftene, som først ble gitt til Abraham og senere bekreftet for Isak og Jakob, omfattet:

- En stor etterslekt.¹
- Å arve bestemte land.²
- Abrahams ætt skulle bære prestedømmet til alle nasjoner, for at alle skulle bli velsignet gjennom Abrahams ætt.³
- De som ikke nedstammer fra Abraham, men som tar imot evangeliet, skulle bli Abrahams ætt ved adopsjon.⁴
- Verdens Frelser skulle komme gjennom Abrahams ætt.⁵

Mange av Abrahams etterkommere – stammene i oldtidens Israel – forkastet til slutt Herrens læresetninger og drepte profetene. Ti stammer ble ført i fangenskap til Assyria. Derfra ble de borte fra menneskenes opptegnelser, men ikke borte for Herren. To stammer var igjen en kort tid, men på grunn av opprør ble de ført i fangenskap til Babylon. Da de vendte tilbake, ble de begunstiget av Herren, men på nytt forkastet de ham.

Israels adspredelse og innsamling

En kjærlig, men sørgende Fader adspredte Israel vide omkring, men han lovet at det adspredte Israel en dag ville bli samlet i hjorden igjen. Dette løftet var like ettertrykkelig som løftet om Israels adspredelse.⁶ Jesaja for eksempel, forutså at i de siste dager ville Herren sende “raske sendebud” til disse folkene som var så “ranke... med glinsende hud” (Jesaja 18:2, 7).

Som profetert skulle *alle* ting gjenopprettes i denne evangelieutdelingen. Derfor må den etterlengtede innsamlingen av det adspredte Israel komme som en del av denne

gjenoprettelsen.⁷ Israels innsamling henger sammen med det andre løftet fordi innsamlingen er et nødvendig forspill til Herrens annet komme.⁸ Igjen er det himmelske perspektivet alltid tydelig.

Denne innsamlingen er en av de viktige læresetningene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Herren har erklært: “Jeg gir dere et tegn... når jeg skal samle mitt folk, O Israels hus, fra deres lange adspredelse og igjen opprette mitt Sion iblant dem” (3 Nephi 21:1).

Mormons boks fremkomst er et håndgripelig tegn for hele verden på at Herren har begynt å samle Israel og oppfylle pakter han inngikk med Abraham, Isak og Jakob.⁹ Vi forkynner ikke bare dette prinsippet, vi er også deltagere i det! Vi gjør det når vi hjelper til med å samle Herrens utvalgte på begge sider av sløret.

I barmhjertighet kan invitasjonen “kom til Kristus” (Jakobs bok 1:7)¹⁰ også gis til dem som døde uten kunnskap om evangeliet.¹¹ En del av forberedelsen på vegne av dem som lever på den andre siden av sløret, krever innsats fra dem som lever på denne siden av sløret. Vi utarbeider anetavler, fører familiegruppeark og utfører stedfortredende tempelarbeid for å samle enkeltpersoner til Herren og til deres familier.¹²

Evangelieutdelingen i tidenes fylde var forutsett av Gud som tiden for innsamling både i himmelen og på jorden. Apostelen Peter visste at det etter en periode med frafall ville komme en gjenoprettelse. Han erklærte:

“Fatt da et annet sinn og omvend dere, så deres synder kan bli utslettet, for at husvalesens tider kan komme fra Herrens åsyn...

ham som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av” (Apostlenes gjerninger 3:19, 21).

I vår tid ble apostlene Peter, Jakob og Johannes sendt av Herren med “nøklene til [hans] rike og en evangelieutdeling for siste gang og i tidenes fylde”, da han ville “samle alle ting til ett, både det som er i himmelen og det som er på jorden” (L&p 27:13).¹³

Mange deler av pakten med Abraham har allerede blitt oppfylt. Verdens Frelser kom virkelig gjennom Abrahams slektslinje, gjennom Jakobs sønn Juda. Land ble tildelt til arv for lenge siden. Et kart i Kirkens utgave av Bibelen viser hvordan landet som ble arvet av stammene, ble delt blant etterkommerne av Ruben, Simeon, Juda, Issakar, Sebulon, Dan, Naftali, Gad, Aser, Benjamin og Josef (fordelt på hans sønner Efraim og Manasse).¹⁴ I tillegg til Josefs arv i Det hellige land, lærer vi også av Mormons bok at landet som var forbeholdt en levning av Josefs hus, var den amerikanske halvkule.¹⁵

Det store løftet om at *alle* nasjoner skulle bli velsignet gjennom etterkommere av Abraham, Isak og Jakob, er ennå ikke oppfylt. Løftet om innsamling, som går som en rød tråd gjennom Skriftene, vil imidlertid bli oppfylt likeså sikkert som profetiene om adspredelsen av Israel ble oppfylt.¹⁶

Innsamlingen som en opptakt til det annet komme

Hvorfor er dette løftet om innsamling så avgjørende? Fordi Israels innsamling er nødvendig for å forberede verden for det annet komme! Og Mormons bok er det Guds redskap som trengs for å oppnå *begge* disse guddommelige målene.¹⁷

Mormons bok er en gave fra Gud til hele verden. Det er den eneste boken som Herren har vitnet og sagt er sann.¹⁸ Den er en gave fra Nephi, Jakob, Mormon, Moroni og dens inspirerte oversetter som led martyrdøden, profeten Joseph Smith. Mormons bok er med hensikt rettet til levningen av Israels hus.¹⁹

Med hensyn til det annet komme vet vi at det "nå [er] nær for hånden og i en tid som kommer" (L&P 63:53). Og når Frelseren kommer igjen, vil det ikke være i det skjulte.²⁰ I mellomtiden må mye arbeid gjøres for å samle Israel og forberede verden for det strålende annet komme.

Hellige i ethvert land har like stor rett til Herrens velsignelser. Åndelig trygghet vil alltid være betinget av hvordan vi lever, ikke hvor vi bor.

I templet mottar vi våre største velsignelser som ble lovet Abrahams, Isaks og Jakobs ætt.

Israels innsamling i denne evangelieutdeling

Takket være Mormons bok vet vi når denne lovede innsamling vil finne sted: “Derfor har vår far ikke bare talt om vår ætt, men også om hele Israels hus og har henvist til pakten som skulle oppfylles *i de siste dager*, en pakt Herren inngikk med vår far Abraham, og som lød: I din ætt skal alle jordens slekter velsignes” (1 Nephi 15:18; uthevelse tilføyd).

600 år før Jesus ble født i Betlehem visste profetene at Israels innsamling ville finne sted “i de siste dager”.

For siste-dagers-hellige er det ærefulle navnet *Abraham* viktig. Hvert eneste medlem av Kirken er knyttet til Abraham.²¹ Herren bekreftet på nytt Abrahams pakt i vår tid gjennom profeten Joseph Smith.²² I templet mottar vi våre ypperste velsignelser som ble lovet Abrahams, Isaks og Jakobs ætt.²³

Vi trenger dette himmelske perspektivet. Vi trenger å vite om pakten med Abraham og

forstå vårt ansvar for å bidra til å tilveiebringe Israels lovede innsamling. Vi trenger å vite *hvorfor* vi har det privilegium å motta patriarkalske velsignelser og lære om vår tilknytning til gamle patriarker. Vi trenger å vite at Jakobs sønn Josef fikk førstefødselsretten etter at Ruben mistet sin førstefødselsrett.²⁴ Josef og hans sønner Efraim og Manasse ble den ætt som skulle lede i Israels innsamling.²⁵ Andre stammer skulle følge.

Tenk på de himmelske sendebud som bragte dyrebare prestedømsnøkler til Herrens gjenopprettede Kirke. Den 3. april 1836, etter at Herren hadde akseptert Kirtland tempel, kom Moses, som gjenga “nøklerne til Israels innsamling” (L&p 110:11). Etter dette “viste Elias seg og overga Abrahams evangelieutdeling og sa at i oss og vår ætt skulle alle generasjoner etter oss bli velsignet” (L&p 110:12). Slik ble pakten med Abraham fornyet som en del av gjenopprettelsen! Så kom Elijah, som gjenga nøklerne til beseglingsmyndigheten, som profetert av Malaki.²⁶ Disse nøklerne er

nødvendige for å besegle familiene i det samlede Israel og gjøre dem i stand til å nyte den største av alle velsignelser, som er evig liv.

Hva er Faderens og Sønnens perspektiv på Mormons bok? De ser den som bevis på Joseph Smiths profetiske kall. De ser den som det redskap som kan hjelpe menneskene å lære mer om Jesus Kristus, tro på hans evangelium og slutte seg til hans kirke. De ser den som teksten som kan avklare vår tilknytning til det bibelske Israels hus. Mormons bok erklærer at innsamlingen skal finne sted²⁷, og er Guds redskap for å tilveiebringe denne innsamlingen. Uten Mormons bok ville det ikke være noen innsamling av Israel.²⁸

Mormons bok inneholder evangeliets fylde. Uten Mormons bok ville vi vite lite om Jesu Kristi forsoning.²⁹ Fordi den underviser om forsoningen, hjelper Mormons bok oss å omvende oss, inngå og holde hellige pakter, og fortjene frelsens og opphøyelsens ordinanser. Den leder oss til templet, der vi kan kvalifisere oss for evig liv.

Her på jorden kan vi ha dette himmelske perspektivet i alt vi gjør. Med dette perspektivet ser vi at misjonærarbeid er helt avgjørende for Israels innsamling. I mange land søker våre misjonærer etter dem som tilhører det adspredte Israel.

Sion finnes uansett hvor rettferdige hellige samles.³⁰ Publikasjoner, kommunikasjon og forsamlinger gir så godt som alle medlemmer tilgang til evangeliets lære, myndighet, ordinanser og velsignelser, uansett hvor de bor. Som en tjeneste for hellige over hele verden finnes 143 templer tilgjengelig, og flere kommer.³¹

Hellige i ethvert land har like stor rett til Herrens velsignelser. Åndelig trygghet vil alltid være betinget av *hvordan* vi lever, ikke *hvor* vi bor.

Israels innsamling er *ikke* et endelig mål. Den er bare begynnelsen. Det mål vi arbeider mot og må holde ut til enden for å oppnå, omfatter begavelsen og templets beseglingsordinanser. Det omfatter at vi inngår et paktsforhold med Gud enten ved avstamning eller adopsjon, og deretter bor sammen med ham og vår familie for alltid. Det er Guds herlighet – evig liv for hans barn.³²

Vår kjærlige himmelske Fader ønsker virkelig at hans

barn skal vende tilbake til ham, ikke ved tvang, men ved individuelle valg og personlig forberedelse. Og han ønsker at de skal bli beseglet som evige familier.

Det er vår himmelske Faders perspektiv. Det er den elskede Sønnens perspektiv. Og det kan også være vårt perspektiv. ■

Fra en tale under seminaret for nye misjonspresidenter ved opplæringsssenteret for misjonærer i Provo, Utah 26. juni 2013.

NOTER

1. Se 1 Mosebok 13:16; 22:17; Abraham 3:14.
2. Se 1 Mosebok 12:1, 7; Abraham 2:6.
3. Se Abraham 2:9, 11.
4. Se Galaterne 3:26-29; Abraham 2:10.
5. Se 1 Mosebok 49:10, 24.
6. Se Jesaja 11:12; 22:16-18; 3 Nephi 15:20-22; Abraham 2:10-11.
7. Se 1 Nephi 15:18; se også Mormons boks tittelside.
8. Se Lære og pakter 133:8-17.
9. Se 1 Mosebok 12:2-3; 26:3-4; 35:11-12; se også kapitelsammendragene til 3 Nephi 21 og 29.
10. Se også Omni 1:26; Moroni 10:30, 32; Lære og pakter 20:59.
11. Se Lære og pakter 137:5-8.
12. Se 1 Korinterbrev 15:29; 1 Peter 4:6.
13. Paulus profeterte også om vår tid: "En husholdning i tidenes fylde [vil Herren] samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden" (Efeserne 1:10).
14. Se 1 Mosebok 35:23-26; 41:50-52. Levis stamme sørget for prester blant folket og skulle hverken regnes som stamme eller motta stammearv. To sønner av Josef, Manasse og Efraim, fikk land som arv og ble regnet blant stammene i stedet for sin far. Antallet 12 stammer ble derfor opprettholdt.
15. Se Ether 13:8; se også 1 Mosebok 49:22.
16. Se 3 Mosebok 26:44; 5 Mosebok 4:27-31; 28; 29; 30:1-10; Nehemja 1:9; Jesaja 11:11-12; Jeremia 31:7-12; Esekiel 37:21-22; Amos 9:14-15; Matteus 24:31; Jakobs bok 6:2. Se også Russell M. Nelson, "Utvandringen gjentas," *Liahona*, april 2002, 30. Israels innsamling er særlig forutsagt i Jesaja 49-51 og Jakobs bok 5.
17. Se Matteus 24:14; Lære og pakter 133:17.
18. Se Lære og pakter 17:6.
19. Se Mormon 7:10; 9:37; Moroni 10:31-34.
20. Se Jesaja 40:5.
21. Pakten kan også mottas ved adopsjon (se Matteus 3:9; Lukas 3:8; Galaterne 4:5-7).
22. Se Lære og pakter 124:58; 132:31-32.
23. Se Lære og pakter 84:33-40; 132:19; Abraham 2:11.
24. Se 1 Krønikebok 5:1.
25. Efraim fikk førstefødselsretten i Israel for å frembringe budskapet om gjenopprettelsen til alle nasjoner, og å lede innsamlingen av det adspredte Israel (se Jeremia 31:7-9; Lære og pakter 64:36; 133:32-34).
26. Se Lære og pakter 110:13-16; se også Malaki 4:5-6.
27. Læren knyttet til adspredelsen og innsamlingen av Israels hus, er blant de første lærdommene vi finner i Mormons bok (se 1 Nephi 10:14).
28. Se Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), 554.
29. Ordet *forsoning* i alle dets former finnes i bare ett vers i kong Jakobs versjon av Det nye testamente (se Romerne 5:11). Det forekommer i 24 vers i Mormons bok.
30. Se Lære og pakter 97:21.
31. Pr. mai 2014.
32. Se Moses 1:39.

VÆR SOM Ammon

Denne helten fra Mormons bok kan lære oss mye om misjonærarbeid og aktivisering i dag.

Ammon er en heroisk figur i Mormons bok, kjent for sin tapre tjeneste blant annet ved å forsvare Lamonis, en lamanittkonges småfe (se Alma 17:25-39; 18:1-10). Ammons historie, som mange andre beretninger i Mormons bok, kan lære oss mye om å gripe mulighetene og overvinne utfordringene vi står overfor i dag.

En meningsfylt misjon

Suzanne E. Tarasevich fra Millville i New Jersey lærte av Ammon mens hun var på heltidsmisjon sammen med sin mann Adolf.

“Da den store, hvite konvolutten med misjonskallet vårt kom i postkassen,” sier hun, “var min mann og jeg i ekstase. Vi hadde fastet og bedt angående kallet vårt. Ikke at vi var bekymret for *hvor* vi skulle bli kalt til, men vi ønsket inderlig en bekreftelse på at vi ville få anledning til å utføre vårt kall på en meningsfull måte.

Senere den kvelden, med barn og barnebarn samlet, åpnet vi konvolutten og leste vårt kall til Polen Warszawa misjon. Da vi gjorde det, følte vi fred i hjertet med hensyn til at dette oppdraget virkelig var ment for oss. Vi var begge overlykkelige.”

Etter å ha kommet til misjonen, strevde imidlertid søster Tarasevich med å forstå

nøyaktig hva hun kunne bidra med. “Min mann hadde umiddelbart fått plikter som ga ham utfordrende, vekstfremmende lederskapsmuligheter,” sier hun. “Selv om ingen av oss kunne snakke polsk, syntes hans tjeneste å overvinne språkbarrierene.” På den annen side, sier hun, “strevde jeg ofte med følelsen av å være ubrukelig og isolert. Jeg tvilte på meningen med mitt misjonærarbeid.”

Mektige misjonærer

Søster Tarasevich begynte å tenke på store misjonærer i Mormons bok. “Gjennom mange år som Primær-lærer hadde jeg ofte anvendt den inspirerende og motiverende kraften i historiene om Alma og Mosiahs sønner for å lære barna om misjonærarbeid. Hver gang jeg tenkte på misjonærer, dukket bildet av en sterk og mektig Ammon opp i tankene, og jeg kunne lett se for meg de dynamiske unge misjonærene i vår misjon som dagens Mosiahs sønner. Men jeg lurte på om det viste mangel på ydmykhet hvis en gråhåret bestemor ønsket seg en slik rolle.”

Mens hun tenkte, sier hun, begynte en mild indre stemme å stille henne spørsmål.

“Hva var Ammons første oppgave?”

FINN DEN SOM ER BORTE

“Det er viktig at vi alle tenker over hvordan det føles å bli tapt, og hva det betyr å være en ‘åndelig’ hyrde som vil forlate de 99 for å finne den ene som er tapt. Slike hyrder kan trenge redningspatruljens ekspertise og hjelp, men de er til stede, rede til å hjelpe, og klatrer like ved siden av dem for å redde dem som er av uendelig verdi i Guds øyne, for de er hans barn.”

Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum, “Bring sjeler til meg,” *Liahona*, mai 2009, 112.

“Å være tjener, å passe småfeet og å samle de adspredte sauene,” svarte hun.

“Så vær en Ammon.”

Forberedt til å tjene

Disse tankene ga søster Tarasevich innsikt. “Plutselig forsto jeg nøyaktig hva min oppgave skulle være,” sier hun. “Jeg innså at selv om jeg ikke hadde mestret språkferdighetene jeg trengte for å misjonere, hadde alle årene i Hjelpeforeningen forberedt meg til å tjene andre – å oppsøke, finne og elske dem som følte seg glemt og utenfor.”

Hun begynte å se sitt misjonærarbeid med nye øyne. “Jeg ble klar over de mange måtene Kristus-sentrerte prinsipper kunne overvinne manglende språkferdigheter

på,” sier hun. “Jeg begynte å forstå hva jeg kunne gjøre for å gjete flokken og samle de adspredte sauene.”

Etter det, sier hun, “ble livet som senior-misjonær en fantastisk periode med læring og tjeneste mens vi fikk det privilegium å få se evangeliet forandre og berike livet til dem som tok imot det.” Hun følte ofte for å synge det hun kaller Ammons salme: “Se, min glede er fullkommen, ja, mitt hjerte er fylt av glede, og jeg vil fryde meg i min Gud” (Alma 26:11).

Redd sauene

Peggy Wallace Poll fra South Weber i Utah fikk sin innsikt fra Ammon da hun ble bedt om å undervise om redning og aktivisering

Å gi hver enkelt næring med kjærlighet er en fin måte å følge Ammons eksempel på.

på et opplæringsmøte for ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene i staven.

“Da jeg leste den kjente historien om Ammon, la jeg merke til noe nytt,” sier hun. “Husk at Ammon er på misjon blant lamanittene. Han har fått i oppdrag å gjete kongens sauer. Det er andre tjenere sammen med ham, og når de leder sauene til Sebus vann for å drikke, adsprer røvere flokken. Dette er fryktelig skremmende for de andre tjenerne. Andre som har latt sauene bli adspredt, har blitt henrettet, og de er sikre på at de nå vil lide samme skjebne. (Se Alma 17:25-30.)

Men Ammon ser en mulighet,” sier søster Poll. “Han ber de andre tjenerne være ved godt mot, fordi han har en plan. Les Alma 17:31-33, og du vil se det tydelig:

1. Legg så tidlig som mulig merke til at sauer mangler.
2. ‘Løp avsted så fort [du kan].’
3. Samle sauene.
4. Led dem trygt tilbake til sauekveen.
5. Omslutt dem, hold dem trygge og nær dem med kjærlighet.”

Søster Poll sier hun fikk en tilskyndelse om hvordan denne historien kan anvendes på aktivisering: “Det er mulig å se på historien om Ammon som symbolsk for Kirkens ledere i dag, som redder medlemmer som har blitt adspredt. Det er mange påvirkninger i verden som, i likhet med røverne, kan drive medlemmer bort fra evangeliets gode ord. Vi må være årvåkne og snare til å handle når en av hans dyrebare sjeler mangler fra flokken.”

Hun siterer president Gordon B. Hinckley (1910-2008), som sa: “Jeg håper, jeg ber om at hver enkelt av oss... vil bestemme seg for å finne frem til dem som trenger hjelp, som befinner seg i en fortvilet og vanskelig situasjon, og føre dem kjærlig inn i Kirkens fellesskap, hvor sterke hender og kjærlige hjerter vil varme dem, trøste dem, støtte dem og føre dem på veien til lykke og et produktivt liv.”¹ ■

NOTE

1. Gordon B. Hinckley, “Rekk ut en reddende hånd,” *Lys over Norge*, jan. 1997, 83.

AMULEK KAN UNDERVISE OSS OGSÅ

Amulek er en annen stor helt fra Mormons bok. Han viser hva folk kan bli når de kommer tilbake til rettferdighetens sti.

Amulek, som var velstående og velkjent, erkjenner at han hadde vært vitne til Guds kraft og mysterier, men hadde forherdet sitt hjerte. “Jeg ble kalt på mange ganger, og jeg ville ikke høre. Derfor hadde jeg kunnskap om disse ting, men jeg ville ikke vite,” sier han (Alma 10:6; se også vers 4-5).

Men Herren sender en engel for å be Amulek ta imot Alma, profeten, i sitt hjem. Amulek gir Alma mat, og Alma velsigner og underviser Amulek og hans husstand. Deretter slutter Amulek seg til Alma i hans tjenestegjering, og blir et mektig annet vitne om evangeliets sannheter. (Se Alma 10:7-12.)

Amulek blir Almas ledsager idet de sammen kaller folket til omvendelse, og han forkynner evangeliet med slik styrke og myndighet at folket blir forbauset (se Alma 11:46). Alma og Amulek blir bundet og kastet i fengsel, men unnslipper mirakuløst, oppretter Kirken i Sidom og forkynner så evangeliet i hele landet (se Alma 14, 15, 31).

Akkurat som Amulek, er det mange i Kirken i dag som, når de kommer tilbake til aktivitet, vil oppdage at Herren vil velsigne dem og at de kan bli mektige vitner om sannheten.

TI TIPS

for foreldre til unge voksne

Av Wendy Ulrich
Psykolog

Da min mann og jeg hjalp våre barn å flytte inn i studenthjem eller begynne ved misjonærutdanningscenteret, følte vi en blanding av tristhet og frigjøring ved tanken på at de – og vi – endelig var “ferdige”. Vi innså imidlertid snart at samtidig som de fikk ny kompetanse og frihet, sto våre barn overfor nye utfordringer. Selv om vår kontroll over deres liv gradvis forsvant, ble deres behov for støtte – en annen form for støtte – faktisk større.

DAGENS UTFORDRINGER

Her er noen av utfordringene unge voksne står overfor i dagens verden, sammen med spørsmål disse utfordringene reiser for foreldre.

ET LENGRE LIV SOM ENSLIG. Samfunnsmessige trender med å stifte familie senere i livet kan få noen unge voksne til å føle seg som evige ungdommer. Andre blir stresset og lurer på om de noen gang vil gifte seg eller få barn. Hvordan kan vi som foreldre best hjelpe dem ha et evig perspektiv?

ØKONOMISK USIKKERHET. Mange av dagens unge voksne har gjerne ikke like god økonomi som sine foreldre. De kan oppleve vanskeligheter med å finne arbeid – selv om de har god utdanning – eller å forsørge en familie. Burde vi som foreldre bidra økonomisk, eller bør vi anta at våre barn vil vokse av å finne ut av sin egen økonomi?

OVERVELDENDE ALTERNATIVER. Dagens unge voksne har kanskje større variasjon i sine yrkesvalg. Men noen ganger kan alle disse valgene virke overveldende. Hvordan kan foreldre hjelpe voksne barn å utforske alternativer, men også bestemme seg for en tilfredsstillende karriere?

BOR HOS FORELDRENE.

Uansett om de gifter seg eller ikke, er det et økende antall unge voksne mellom 18 og 34 år som bor sammen med foreldrene. Når voksne barn bor hos foreldrene, hvordan skal foreldrene håndtere ting som for eksempel hvem som betaler for dagligvarer og hvordan barnebarn skal disiplineres?

RELIGIØS TILHØRIGHET.

I dag er det mindre sannsynlig at unge voksne fra alle trosretninger vil tilhøre en kirke, enn for bare en generasjon siden. Hvordan kan vi som foreldre oppmuntre våre voksne barn til å være aktive i Kirken? Hvordan kan vi støtte dem åndelig selv om de velger bort aktivitet i Kirken?

Til tross for utfordringene i dagens verden, kan foreldrene fortsette å velgje sine unge voksne barn ved å gi riktig støtte og veiledning.

RETNINGSLINJER FOR FORELDRE

Selv om våre voksne barn kan overgå oss i en eller annen evne eller prestasjon, trenger og fortjener de fortsatt støtte fra foreldrene for å kunne løse seg gjennom verden. Her er 10 retningslinjer å overveie.

1. FINN UT HVA BARN Å ØNSKER OG LIKER. I

stedet for å fortelle dine unge voksne barn hva *du* tror de trenger, kan du spørre om *deres* verdier, mål og drømmer. De kan be deg om hjelp til å stake ut veien til målet. Hvis de gjør det, skulle du la *deres* drømmer styre samtalen. Undersøk fordeler og ulemper, be om veiledning, og fortsett å snakke sammen. Hvis de ikke vet hva de ønsker, kan du oppfordre dem til å snakke med en rådgiver, ta interestetester for yrkesvalg, eller få mer erfaring gjennom arbeid og frivillighet.

2. BE OG STUDER LÆRE OG PAKTER 121:34-46.

Disse versene angår mødre og fedre på en vakker måte. De lærer oss riktige prinsipper for hvordan vi kan gi våre voksne barn god veiledning.

3. INVESTER I RELASJONER MED MANGE UNGE VOKSNE.

Du kan oppleve at andres barn også er interessert i hvordan du løste deg gjennom 20- og 30-årene. Unge voksne er nysgjerrige på hvordan eldre voksne

veide konkurrerende prioriteringer opp mot hverandre, valgte yrke eller visste når de hadde funnet sin ektefelle. Når du omgås disse unge voksne, vil du forstå mer om de utfordringer deres generasjon opplever.

4. GJØR DEM OPPMERKSOM PÅ TALENTER.

Det å hjelpe unge voksne å oppdage sine talenter og interesser kan hjelpe dem å forestille seg en tilfredsstillende fremtid. Påpek at folk sjelden nyter noe før de legger ned nok innsats til å være kompetente. Selv de som har masse rått talent, må bruke tid på å utvikle det for å lykkes.

5. OVERLAT BESLUTNINGENE TIL DEM SELV.

Dette er ikke det samme som å tro at de alltid vil gjøre perfekte valg. Det innebærer å ha tillit til at de kan være utholdende, at Gud er tilgivende, og at livet kan være dypt meningsfylt selv om det innebærer å overvinne nederlag eller utholde prøvelser. Unge *barn* kan bli merket av traumer, men unge *voksne* vokser ved å overvinne hindringer istedenfor å unngå dem. Gi følelsesmessig og praktisk støtte, oppmuntre til pauser fra stress, be med og for dem, og tilfør litt humor.

6. ROS DEM FOR INNSATSEN. Å rose unge voksne for hardt arbeid og utholdenhet hjelper dem å jobbe med oppgaver lenger, ta på seg flere utfordringer og finne mer glede i arbeidet. President Thomas S. Monson ga oss følgende formel: "Arbeid vil vinne frem der vage ønsker ikke vil."¹

7. SØK INSPIRASJON. Våre bønner og vår tro hjelper oss å åpne hjertet for å la Gud forandre oss. En kvinne jeg kjenner, var bekymret over TV-programmene hennes voksne barn lot sine barn se. Hun følte at programmene lærte dem respektløshet og krancling, selv om de ble regnet for å være alderstilpasset. Hun ønsket ikke å blande seg inn, så hun ba og fastet gjentatte ganger for å finne ut hva hun skulle gjøre eller si. En morgen ringte svigerdatteren for å spørre om råd om hvordan hun kunne takle manglende respekt og krancling blant sine barn. Min venn uttrykte sitt syn på TV-programmene, en innflytelse hennes svigerdatter aldri hadde lagt merke til. De unge foreldrene tok opp spørsmålet med sine barn. Endringer ble avtalt, og atmosfæren i hjemmet ble bedre.

8. SNAKK OM PENGER. Ta hensyn til din egen situasjon og hvert barns modenhet, og avgjør med bønnens hjelp hvilken økonomisk hjelp, om noen, du skal gi dine barn. Kanskje de bare trenger din hjelp til å sette opp et budsjett. Hvis du gir dem økonomisk bistand, bør du i utgangspunktet gjøre det klart om du vil ha pengene tilbakebetalt eller benyttet på en

bestemt måte. Gi dem så gladelig ansvaret for å forvalte sine midler og lære av feil, herunder å klare seg uten i morgen hvis de bruker for mye i dag.

9. VÆR YDMYK. Når du føler deg tilbøyelig til selv-kritikk for feil du har begått som mor eller far, skulle du prøve å øke din ydmykhet i stedet for din ydmykelse. Be hjertelig om unnskyldning, si hva du vil gjøre for å bli bedre, og gå deretter frimodig videre. Etter at barna har iaktatt deg, bør de kunne konkludere med at feil ikke er slutten, unnskyldninger ikke er svakhetstegn, og vi får fred ved å tilgi andre og oss selv.

10. MÅL SANN SUKSESS. Når vi fokuserer for mye på hvordan andre vil dømme oss for våre barns valg (enten gode eller dårlige), mister vi objektivitet, og vi mister ofte Ånden. Husk at vår suksess som foreldre ikke er definert av hvor godt våre barn etterlever våre verdinormer, men av hvor konsekvent og uselvisk vi etterlever dem.

Når vi ydmykt vurderer behovene og personlighetene til hvert av våre unge voksne barn, kan Ånden hjelpe oss å veilede uten å kritisere, støtte uten å kvele og trekke oss tilbake uten å forlate. Når vi gjør det, vil våre unge voksne barn lære å stole på at både vi og Herren er på deres side. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTE

1. Thomas S. Monson, "Store forventninger" (Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 11. jan. 2009), 6; speeches.byu.edu.

NEPHI BESVARTE MITT SPØRSMÅL

Jeg ble født innenfor Kirken, men familien gikk sjelden på møtene mens jeg vokste opp. Til tross for dette klarte jeg alltid å komme meg til kirken på egenhånd. På begynnelsen av 1970-tallet var jeg Seminarlærer i Pittsburg, Kansas. Når vi studerte Mormons bok, utfordret jeg klassen – meg selv inkludert – til å lese hele boken. En dag mens jeg leste, fikk jeg et sterkt vitnesbyrd om at den er sann.

Noen år senere kom foreldrene mine på besøk. Mens de var på besøk, tok min far opp noen emner

vi var uenige om og som jeg ikke ønsket å snakke med ham om. Han fortsatte imidlertid helt jeg var nær ved å miste besinnelsen. Jeg unnskyldte meg et øyeblikk og gikk til soverommet mitt, der jeg knelte ned og ba vår himmelske Fader og om hjelp til å takle min far. Svaret kom i form av en tanke: beretningen om Nephi og den brukne buen.

Jeg slo opp historien i 1 Nephi kapittel 16. Jeg tenkte på at Nephi var ydmyk nok til å gå til sin far, som hadde knurret mot Herren, for å spørre hvor han skulle gå for å skaffe

mat (se vers 23). Med den tanken følte jeg meg tilskyndet til å gå til min far og be om hans veiledning så vel som en prestedømsvelsignelse.

Da jeg kom tilbake til stuen og spurte pappa om en velsignelse, ble han rørt og begynte å gråte. “La meg tenke på det,” sa han.

I løpet av de neste dagene fastet og ba han. Så, før pappa og mamma dro, ga han meg en vakker velsignelse.

Etter denne opplevelsen begynte pappa å forandre seg. På vei hjem fra Kansas besøkte de Adam-on-di-Ahman i Missouri, hvor min far fikk en sterk åndelig opplevelse.

Det varte ikke lenge før mamma og pappa ble aktive og engasjerte siste-dagers-hellige. I løpet av de neste årene utførte de to misjoner sammen – en i Tyskland og en på Temple Square i Salt Lake City. Pappa var stavspatriark da han døde i 1987.

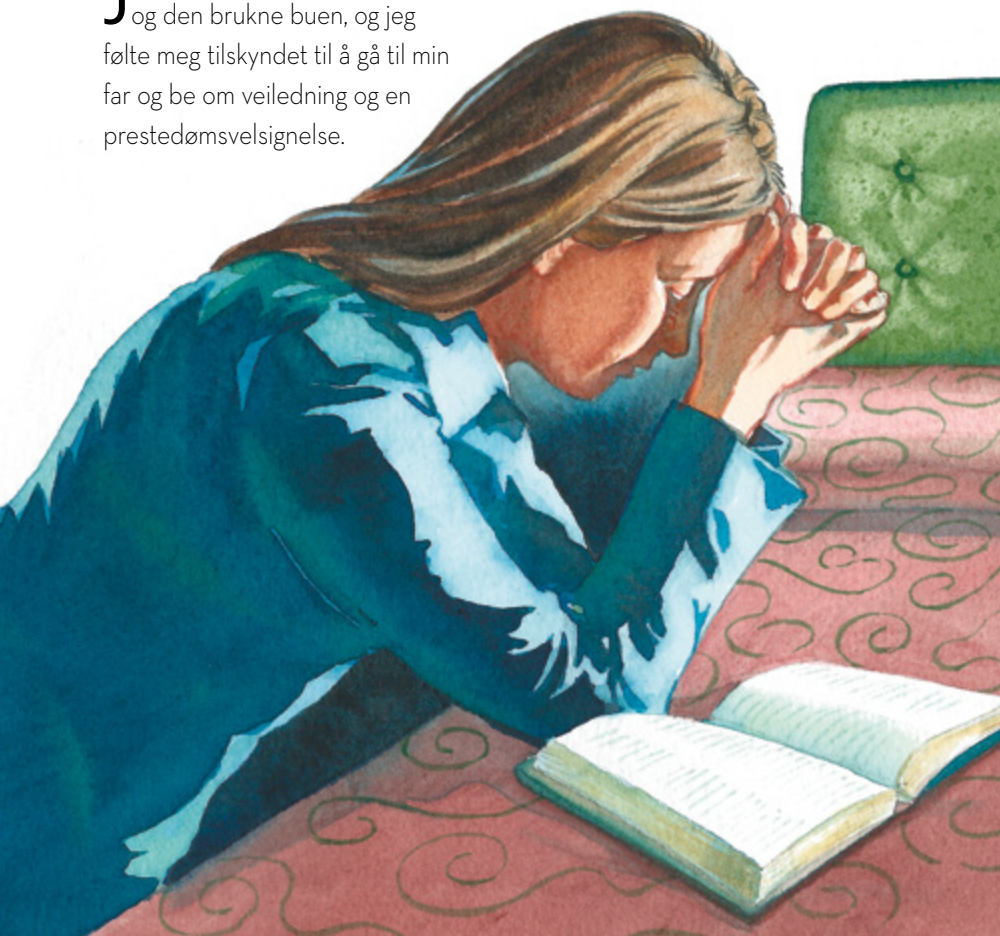
Herren visste at pappa var en god mann. Det var gjennom Mormons bok at jeg fikk mitt svar, og det var fordi jeg fulgte denne tilskyndelse at pappa ble klar over at han måtte være en leder i familien. Denne opplevelsen forandret alt for oss.

Jeg har lært at Mormons bok virkelig er et annet testamente om Jesus Kristus og at den er skrevet for vår tid. Jeg vet at jeg kan vende meg til den når jeg er motløs og i enhver situasjon. Svarene finnes der.

Jeg vet at “Kristi ord vil fortelle [oss] alt [vi] skal gjøre” (2 Nephi 32:3). ■

Judy M. Smith, Kansas, USA

Jeg slo opp historien om Nephi og den brukne buen, og jeg følte meg tilskyndet til å gå til min far og be om veiledning og en prestedømsvelsignelse.

TO BREV FRA MAMMA

I 1996 hadde min hustru og jeg to sønner, fire og syv år gamle. Vi var en typisk travel ung familie. Sent en kveld tok min hustru seg tid til å skrive et brev til min nevø Glen, som da var på misjon i Finland.

Av en eller annen grunn følte hun at hun trengte å skrive et langt brev – et fylt med detaljer om hva hvert familiemedlem gjorde, hvor de var åndelig, hva som skjedde i mitt og hennes kall i Kirken, historien om hennes omvendelse, hennes følelser om misjonærarbeid og hennes vitnesbyrd om evangeliet.

Det var et flott brev, men jeg lurte på om min nevø virkelig trengte så mye informasjon. Senere skrev hun til ham igjen.

Seks år senere, mens jeg var biskop og guttene våre var 10 og 13, forandret min verden seg brått. 2. januar 2002 døde min hustru av hjerteinfarkt, bare 42 år gammel.

Hjemme forsøkte jeg å fortsette å følge prinsippene i “Familien – En erklæring til verden”.¹ Jeg fant ut at jeg kunne presidere og forsørge, men jeg kom til kort når det gjaldt å gi mine sønner den omsorg de trengte. Likevel gikk vi videre etter beste evne.

I juni 2012 sendte min yngste sønn Sam, som da var på heltidsmisjon i Colorado Denver syd misjon, meg en e-post. “Noe virkelig fint skjedde denne uken,” skrev han. “Jeg fikk to brev fra mamma.”

Han forklarte at han hadde mottatt en pakke fra sin fetter Glen som

inneholdt brev hun hadde skrevet til ham mens han var i Finland.

“Han fortalte meg at disse to brevene som mor sendte ham på hans misjon, egentlig var skrevet til meg på min misjon,” skrev Sam. “Så han sendte dem til meg, og de var fantastiske!”

Å lese om morens omvendelse til evangeliet, vitnesbyrd og følelser overfor misjonærarbeid var “en stor moralsk støtte på det tidspunktet”, skrev Sam. Han sa at han hadde tenkt å ta kopi av brevene og sende originalene hjem.

“Jeg hadde ingen anelse om at du noensinne hadde vært eldstenes quorumpresident eller menighetens misjonsleder,” skrev Sam. Han fikk vite at da han var fire år gammel, pleide han “å hoppe opp og ned i sengen etter bønner og rope ‘jeg vil bli misjonær.’”

Brevene var sterke, personlige og gripende da de ble skrevet i 1996, men gitt hendelsene i årene siden, hadde de blitt det i enda større grad.

Så la han til noe han hadde funnet ut om sin mor: “Mamma må ha visst at jeg skulle bli bryter, for hun sa at jeg kunne sjarmere sokkene av en proffbryter. :)”

Jeg ble rørt til tårer av Sams reaksjon på brevene. Noen uker senere sendte han dem hjem. De var sterke, personlige og gripende da de ble skrevet i 1996, men gitt hendelsene i årene siden, hadde de blitt det i enda større grad.

Brevene fra min hustru hadde styrket min nevø, men som når man kaster “brød på vannet” (se Forkynneren 11:1), vendte de tilbake mange år senere for å velsigne hennes misjonsnærsonn og enkemann. ■

Ken Pinnegar, California, USA

NOTE

1. Se “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129.

JEG SÅ DIN MORS ANSIKT

En søndag på sommeren 2002 våknet jeg og tenkte på min mor, som nylig hadde gått bort. Jeg besøkte min gamle hjemmemenighet i Pacific Palisades i California, hvor min mor hadde gått i kirken i nesten 50 år.

Jeg knelte i bønn for å fortelle Herren hvor inderlig jeg savnet henne og be om en åndelig opplevelse den dagen.

Den ettermiddagen planla jeg å se sendingen fra gjeninnvielsen av Nauvoo Illinois tempel i stavsbygningen i Santa Monica, California. Dessverre kom jeg for sent til å komme inn på

sesjonen. Jeg gikk tilbake til bilen og kjørte ut på motorveien.

Mens jeg kjørte, hørte jeg en stemme si: "Randi, gå og se til Mary!" Mary er en kjær venn av vår familie og et hengivent medlem av et annet trossamfunn. Hun og hennes datter Natasha bodde vegg i vegg med min tante Ruby i mer enn 25 år. Fordi de ikke hadde familie i nærheten, ble de en del av vår. Etter at tante gikk bort i 1984, stakk mor ofte innom for å besøke Mary, alltid med en liten gave eller noe hun hadde bakt.

Til å begynne med ignorerte jeg tilskyndelsen. Jeg kunne ikke bare komme uanmeldt, og jeg hadde ikke mobilen min til å ringe henne. Plutselig kom stemmen igjen, høyere denne gangen: "Randi, gå og se til Mary!" Denne gangen fulgte jeg tilskyndelsen, selv om jeg knapt hadde nok tid til å rekke avkjørselen fra motorveien.

Da jeg kom til Mary, tok hun imot meg, men virket syk. Jeg kunne se at hun hadde grått. Jeg spurte henne hva som var galt. Hun svarte at hun hadde vært ganske syk og hatt smerter etter en nakkeskade. Hun hadde også ekstremt lite mat. Hun sa at hun hadde vært for syk til å gå til apoteket eller markedet.

Da jeg spurte henne hvorfor hun ikke hadde ringt noen i vår familie, sa hun: "Jeg ba vår himmelske Fader om å sende noen for å hjelpe meg."

Jeg fortalte henne at vår himmelske Fader hadde hørt hennes bønner og sendt meg. Vi klemte hverandre, og så fortalte hun meg noe jeg aldri vil glemme. Hun sa: "Da du kom til døren min, så jeg din mors ansikt, ikke ditt."

Jeg følte umiddelbart min mors gode ånd nær meg, og jeg følte meg tilskyndet til å tjene akkurat slik min mor ville tjene. Hennes liv var tross alt fylt med tjeneste for andre.

Jeg håper jeg aldri glemmer viktigheten av å følge Åndens røst og det eksempel min mor satte for meg på å tjene andre. ■

Randi Reynolds Allen, California, USA

Da jeg kom til Mary, tok hun imot meg, men virket syk. Jeg kunne se at hun hadde grått.

DU REDDET EKTESKAPET MITT

Da jeg utførte anleggsarbeid i Oman fra 1979 til 1986, arbeidet jeg for Forsvarsdepartementet. Departementet ga meg prosjekter i den mest utilgjengelige delen av landet, og mesteparten av tiden var jeg den eneste tilsynsføreren for prosjektene. Jeg var også det eneste medlemmet av Kirken som jobbet for departementet.

En dag på firmaets hovedkontor traff jeg på en elektroingeniør som kom med negative kommentarer om Kirken, slik han hadde gjort tidligere. Jeg tolererte kommentarene hans fordi jeg som regel bare var på hovedkontoret en kort tid før jeg dro til et annet prosjekt.

Senere ble imidlertid denne mannen bedt om å inspisere elektrisk arbeid på prosjekter som ble bygget langs Omans grense til Jemen. Vi skulle tilbringe rundt en time sammen før han fløy tilbake til hovedkontoret.

Da han kom, inspiserer han arbeidet og fant alt til sin tilfredshet. I løpet av vår tid sammen lot jeg samtalen dreie seg om jobben, og kjørte ham så til landingsstripen for å se ham av gårde.

Det var monsunesong, og landingsstripen, som ligger på et fjellplatå 1830 m over Det indiske hav, var dekket med skyer. Min kollegas fly ville bli forsinket.

Hjertet hamret da jeg skjønnte at jeg måtte vente i bilen sammen med denne mannen. Etter en stille bønn slo det meg at jeg skulle spørre mannen om hans familie, spesielt hans kone.

Jeg gjorde det, og plutselig brast ingeniøren i gråt og sa at han nettopp hadde fått beskjed om at hans kone søkte skilsmisse. Ordet *kjærlighet* kom umiddelbart til mitt sinn, og de neste to timene snakket vi om den kjærlighet vi skulle ha for andre og den kjærlighet vår Herre Jesus Kristus har til oss alle. Før jeg visste ordet av det, hadde vi blitt venner. Da vi avsluttet samtalen, hadde skyene lettet og ingeniøren gikk ombord på flyet. Snart fikk jeg høre at han hadde sagt opp sin stilling og reist hjem.

Noen år senere, mens jeg var på en utflukt sammen med unge menn i Det aronske prestedømme i Plymouth, en by på Englands sydkyst, la jeg merke til en mann som kom mot meg. Da han kom bort til meg, sa han:

“Jeg syntes det var deg, Neil.”

Det var elektroingeniøren fra Oman. De neste ordene han sa gjorde sterkt inntrykk: “Takk for at du snakket med meg om kjærlighet den dagen i fjellet. Du reddet ekteskapet mitt, og jeg vil være evig takknemlig.”

Vi utvekslet noen ord, og så gikk han. Jeg har ikke sett ham siden.

Jeg vil alltid være takknemlig for den inspirasjon jeg mottok i Oman. Den velsignet ingeniøren og ga meg styrke til å stå for min tro da jeg var alene og langt hjemmefra. ■

Neil S. Roy, Yorkshire, England

Hjertet hamret da jeg skjønnte at jeg måtte vente i bilen sammen med en mann som hadde kommet med negative kommentarer om Kirken.

Av eldste
Gerrit W. Gong
i De sytti

Bli fullkommen i Kristus

Vi synger sammen med våre barn: “Min Frelseres kjærlighet så rikelig jeg mottar.”¹

Hans forsonende kjærlighet, som er gitt oss fritt, er som “melk og honning uten penger og uten betaling” (2 Nephi 26:25). Forsoningen er altomfattende og evig (se Alma 34:10), og innbyr oss til å “[komme] til Kristus og bli fullkommengjort i ham” (Moroni 10:32).

Å forstå Frelserens forsonende kjærlighet som er gitt oss fritt, kan frigjøre oss fra selvpålagte, feilaktige og urealistiske forventninger til hva fullkommenhet er. En slik forståelse gjør det mulig for oss å gi slipp på frykt for at vi er ufullkomne – frykt for å gjøre feil, frykt for at vi ikke er gode nok, frykt for at vi er mislykket i forhold til andre, frykt for at vi ikke gjør nok for å fortjene hans kjærlighet.

Frelserens forsonende kjærlighet, som er gitt oss fritt, hjelper oss å bli mer tilgivende og mindre fordømmende overfor andre og oss selv.

Å forstå Frelserens forsonende kjærlighet som er gitt oss fritt, kan frigjøre oss fra selvpålagte, feilaktige og urealistiske forventninger til hva fullkommenhet er.

Denne kjærligheten helbreder våre relasjoner og gir oss muligheter til å elske, forstå og tjene slik vår Frelser ville.

Hans forsonende kjærlighet forandrer vårt begrep om fullkommenhet. Vi kan sette vår lit til ham, flittig holde hans bud og holde fast ved troen (se Mosiah 4:6) – samtidig som vi også føler større ydmykhet, takknemlighet og avhengighet av hans fortjeneste, barmhjertighet og nåde (se 2 Nephi 2:8).

I videre forstand plasserer det å komme til Kristus og bli

fullkommengjort i ham, fullkommenhet på den evige reise i ånd og kropp – i bunn og grunn vår sjels evige reise (se L&p 88:15). Å bli fullkommen kommer av vår reise gjennom fysisk liv, død og oppstandelse, når alle ting blir gjenopprettet “til sin rette og fullkomne skikkelse” (Alma 40:23). Det omfatter prosessen med åndelig fødsel, noe som bringer “en mektig forandring” i vårt hjerte og våre tilbøyeligheter (Mosiah 5:2). Det gjenspeiler vår livslange foredling gjennom Kristus-lignende tjeneste og lydighet mot Frelserens bud og våre pakter. Og det anerkjenner det fullkommengjørende forholdet mellom de levende og de døde (se L&p 128:18).

Ordet *fullkommenhet* misforstås imidlertid noen ganger dithen at man aldri gjør en feil. Kanskje du eller noen du kjenner prøver hardt å være fullkommen på denne måten. Fordi den slags fullkommenhet alltid synes utenfor rekkevidde, kan selv vår beste

innsats etterlate oss engstelige, motløse eller utmattet. Vi mislykkes med å kontrollere våre omstendigheter og menneskene rundt oss. Vi ergrer oss over svakheter og feil. Det er faktisk slik at jo hardere vi prøver, jo lenger unna føler vi oss kanskje fra den fullkommenhet vi søker.

I det følgende prøver jeg å utdype vår forståelse av læren om Jesu Kristi forsoning og av den kjærlighet og barmhjertighet som Frelseren gir oss fritt. Jeg vil oppfordre deg til å anvende din forståelse av læren om forsoningen til å hjelpe deg selv og andre, herunder misjonærer, studenter, unge enslige voksne, fedre, mødre, enslige forsørgere og andre som kan føle seg presset til å finne fullkommenhet eller å være fullkomne.

Jesu Kristi forsoning

Vår Frelsers forsoning var beredt fra verdens grunnvoll (se Mosiah 4:6-7), og den gjør oss i stand til å lære, omvende oss og vokse ved våre egne erfaringer og valg.

I denne jordiske prøvetid hjelper både gradvis åndelig vekst i form av "linje på linje" (L&p 98:12) og forvandlende åndelige opplevelser i form av en "mektig forandring" i hjertet (Alma 5:12, 13; Mosiah 5:2), oss å komme til Kristus og bli fullkommengjort i ham. Det velkjente uttrykket "holde ut til enden" minner oss på at evig vekst ofte innebærer både tid og utvikling.

I det avsluttende kapittelet i Mormons bok lærer den store profet

Moroni oss hvordan vi skal komme til og bli fullkommengjort i Kristus. Vi "[neker oss] all ugudelighet". Vi "elsker Gud av hele [vår] makt, sinn og styrke". Da er hans nåde tilstrekkelig for oss, "så [vi] ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus." Hvis vi ikke fornekter Guds kraft, kan vi bli "helliggjort i Kristus, ved Guds nåde", som "ifølge Faderens pakt er til [våre] synders forlatelse", så vi kan bli "hellige og plettfrie" (Moroni 10:32, 33).

Til syvende og sist er det Frelserens "store og siste offer" som tilveiebringer "barmhjertighet som overvinner rettferdigheten og tilveiebringer et middel for menneskene så de kan ha tro til omvendelse" (Alma 34:14, 15). Faktisk er vår "tro til omvendelse" avgjørende for å komme til Kristus, bli fullkommengjort i ham og nyte godt av velsignelsene ved "den store og evige forløsningsplan" (Alma 34:16).

Bare vår Frelser levde et fullkomment liv, men også han lærte og vokste i jordelivet.

Når vi fullt ut mottar vår Frelseres forsoning, kan det øke vår tro og gi oss mot til å gi slipp på hemmende forventninger om at vi på en eller annen måte er nødt til å være fullkomne eller gjøre ting fullkomment. Svart-hvitt-tenkning sier at alt er enten helt fullkomment eller håpløst mangelfullt. Vi kan imidlertid takknemlig akseptere at som Guds sønner og døtre er vi hans hendes største gjerning (se Salme 8:3-6; Hebreerne 2:07), selv om vi fortsatt er et arbeid under utvikling.

Når vi forstår vår Frelseres forsonende kjærlighet som er gitt oss fritt, slutter vi å frykte at han er en streng, kritiserende dommer. Isteden føler vi forsikringen om at "Gud [ikke sendte] sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham" (Johannes 3:17). Vi forstår også at tid og utvikling er nødvendig for vekst (se Moses 7:21).

Vårt fullkomne eksempel

Bare vår Frelser levde et fullkomment liv, og også han lærte og vokste i jordelivet. Ja, "han mottok ikke av fylde til å begynne med, men fortsatte fra nåde til nåde inntil han mottok en fylde" (L&p 93:13).

Han lærte ved erfaring i jordelivet å "påta seg [våre] skrøpeligheter... så han i kjødet kan vite hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter" (Alma 7:12). Han ga ikke gi etter for fristelser, syndet eller det daglige presset, men han steg ned under alle jordelivets prøvelser og utfordringer (se L&p 122:8).

I Bergprekenen befaler Frelseren oss: "Vær da fullkomne" (Matteus 5:48). Det greske ordet for *fullkommen* kan oversettes med "fullstendig, ferdig, fullt utviklet" (i Matteus 5:48, fotnote b). Vår Frelser ber oss om å bli fullstendige, ferdige, fullt utviklet – å bli fullkommengjort i de dyder og egenskaper han og vår Fader i himmelen er eksempler på.²

La oss se hvordan det å anvende læren om forsoningen kan hjelpe dem som føler at de trenger å finne fullkommenhet eller å være fullkomne.

Perfeksjonisme

Å misforstå hva det vil si å være fullkommen kan resultere i *perfeksjonisme* – en holdning eller adferd som tar et beundringsverdig ønske om å være god, og gjør det til en urealistisk forventning om å være fullkommen nå. Perfeksjonisme oppstår noen ganger fordi man tror at bare de som er fullkomne, fortjener å bli elsket, eller at vi ikke fortjener å være lykkelige med mindre vi er fullkomne.

Perfeksjonisme kan forårsake søvnløshet, angst, nøling, motløshet, selvrettferdiggjøring og depresjon. Disse følelsene kan fortrenge den fred, glede og trygghet vår Frelser ønsker at vi skal ha.

Misjonærer som ønsker å være fullkomne nå, kan bli engstelige eller motløse hvis det å lære misjonens språk, se folk bli døpt eller motta lederoppgaver i misjonen ikke skjer fort nok. For dyktige

unge mennesker som er vant til å prestere, kan en misjon være livets første store utfordring. Misjonærer kan imidlertid være fullstendig lydige uten å være fullkomne. De kan måle sin fremgang hovedsakelig ved sitt engasjement for å hjelpe enkeltpersoner og familier å "bli trofaste medlemmer av Kirken som ledsages av Den hellige ånd".³

Skoleelever og studenter som begynner på et nytt skoleår, særlig de som drar hjemmefra for å gå på et universitet, opplever både spenning og bekymringer. Studentforskere, idrettsutøvere, artister osv går fra å være en "stor fisk i en liten dam" til å føle seg som en ørekyte i et hav med ukjente tidevann og sterke, uforutsigbare strømmer. Det er lett for studenter med perfeksjonistiske tendenser å føle at uansett hvor hardt de prøver, har de mislyktes hvis de ikke er best i alt.

Gitt livets krav, kan elevene lære at det noen ganger er helt greit å gjøre alt de kan, og at det ikke alltid er mulig å være den aller beste.

Vi stiller også forventninger om fullkommenhet i vårt eget hjem. En far eller mor kan føle seg tvunget til å være den perfekte ektefelle, forelder, husmor, familieforsørger eller del av en fullkommen siste-dagers-hellig familie – nå.

Hva hjelper dem som strever med perfeksjonistiske tendenser? Åpne, støttende henvendelser formidler aksept og kjærlighet. De innbyr andre til å fokusere på det positive. De lar

oss definere hva vi føler går bra. Familie og venner kan unngå konkurransepregede sammenligninger og i stedet gi oppriktig oppmuntring.

En annen alvorlig dimensjon av perfeksjonisme er å måle andre opp mot våre urealistiske, fordømmende eller uforsonlige normer. Slik oppførsel kan faktisk hindre eller begrense velsignelsene ved Frelserens forsoning i vårt eget og andres liv. For eksempel kan unge enslige voksne lage en liste over ønskede egenskaper i en mulig ektefelle og likevel være ute av stand til å gifte seg på grunn av urealistiske forventninger til den perfekte ledsageren.

Følgelig er kanskje ikke en kvinne villig til å vurdere stevnemøter med en flott, verdig mann som kommer til kort på hennes perfeksjonistiske skala – han er ikke flink til å danse, planlegger ikke å bli rik, har ikke vært på misjon, eller innrømmer et tidligere problem med pornografi som siden er løst ved omvendelse og rådgivning.

På lignende måte vil kanskje ikke en mann vurdere stevnemøter med en flott, verdig kvinne som ikke passer hans urealistiske profil – hun er ikke sportsentusiast, Hjelpeforeningspresident eller skjønnhetsdronning, fører ikke budsjetter på høyt plan, eller hun innrømmer et tidligere svakhet med hensyn til Visdomsordet som nå er løst.

Naturligvis bør vi vurdere egenskaper vi ønsker i oss selv og i en mulig ektefelle. Vi bør opprettholde våre

største håp og høyeste normer. Men hvis vi er ydmyke, vil vi bli overrasket av godhet på uventede steder, og vi kan skape muligheter til å vokse nærmere en som, i likhet med oss, ikke er fullkommen.

Tro erkjenner at ved omvendelse og forsoningens kraft, kan svakhet gjøres til styrke, og synder man har omvendt seg fra, kan virkelig bli tilgitt.

Lykkelige ekteskap er ikke et resultat av at to fullkomne mennesker avgir sine løfter. Snarere vokser hengivenheten og kjærligheten etter hvert som to ufullkomne mennesker bygger, velsigner, hjelper, oppmuntrer og tilgir underveis. Hustruen til en av vår tids profeter ble en gang spurt om hvordan det var å være gift med en profet. Hun svarte klokt at hun ikke hadde giftet seg med en profet. Hun hadde bare giftet seg med en mann som var fullstendig engasjert for kirken uansett hvilket kall han fikk.⁴ Med andre ord, med tiden vokser mann og hustru sammen – individuelt og som par.

Ventetiden før man finner en perfekt ektefelle, perfekt utdanning, perfekt jobb eller et perfekt hus vil bli lang og ensom. Vi gjør klokt i å følge Ånden i livets viktige beslutninger og ikke la den tvil som vekkes av perfeksjonistiske krav, hindre vår fremgang.

Hvis du føler deg kronisk tynget eller engstelig, tenk oppriktig etter: “Definerer jeg *fullkommenhet* og *suksess* ifølge læren om Frelserens forsonende kjærlighet eller sett med verdens øyne? Måler jeg *suksess* eller *nederlag* ut fra om Den hellige ånd bekrefter

mine rettfærdige ønsker, eller i forhold til en eller annen verdslig målestokk?”

Hvis du føler deg fysisk eller følelsesmessig utmattet, begynn å få regelmessig søvn og hvile, og ta deg tid til å spise og slappe av. Forstå at det å ha det travelt ikke er det samme som å være verdig, og at det å være verdig ikke krever fullkommenhet.⁵

Hvis du er tilbøyelig til å se dine egne svakheter eller mangler, gled deg med takknemlighet over de tingene du gjør godt, uansett hvor store eller små.

Hvis du er redd for å mislykkes og har lett for å utsette, noen ganger ved å overdrive forberedelser, vær trygg på at det ikke er nødvendig å unngå krevende aktiviteter som kan gi stor vekst!

Hvis det er nødvendig og hensiktsmessig, skulle du søke åndelig veiledning eller kompetent legehjelp for å få hjelp til å slappe av, utvikle positive måter å tenke og organisere livet på, redusere selvødeleggende adferd og oppleve og uttrykke mer takknemlighet.⁶

Utålmodighet hindrer tro. Tro og tålmodighet vil hjelpe misjonærer å forstå et nytt språk eller en ny kultur, studenter å mestre nye fag og unge enslige voksne å begynne å bygge relasjoner istedenfor å vente på at alt skal være fullkomment. Tro og tålmodighet vil også hjelpe dem som venter på klarering av en tempelbesegling eller gjengivelse av prestedømsvelsignelser.

Når vi handler og ikke blir påvirket

Hvis du er tilbøyelig til å se dine egne svakheter eller mangler, gled deg med taknemlighet over de tingene du gjør godt, uansett hvor store eller små de er.

(se 2 Nephi 2:14), kan vi navigere mellom utfyllende egenskaper og oppnå mye av livets vekst. Disse kan vise seg i “en motsetning” som er “blandet sammen til ett” (2 Nephi 2:11).

Vi kan for eksempel slutte å være dovne (se L&p 88:124) uten å løpe fortere enn vi har styrke til (se Mosiah 4:27).

Vi kan “arbeide ivrig for en god sak” (L&p 58:27) samtidig som vi fra tid til annen “[holder] opp, og [kjenner] at [han] er Gud!” (Salmene 46:10; se også L&p 101:16).

Vi kan finne vårt liv ved å miste det for Frelserens skyld (se Matteus 10:39; 16:25).

Vi kan unngå å bli “trette av å gjøre godt” (L&p 64:33; se også Galaterne 6:9) samtidig som vi tar oss tid til å fornye oss åndelig og fysisk.

Vi kan være muntre uten å være lettsindige.

Vi kan le hjertelig med, men ikke hovmodig av.

Vår Frelser og hans forsoning innbyr oss til å “[komme] til Kristus og bli fullkommengjort i ham”. Hvis vi gjør det, lover han at hans nåde er “tilstrekkelig for dere, så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus” (Moroni 10:32).

Til dem som er tynget av tanker om å finne fullkommenhet eller å være fullkommen nå, forsikrer vår Frelseres forsonende kjærlighet som gis vederlagsfritt:

“Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

... For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett” (Matteus 11:28, 30).⁷ ■

NOTER

1. “Min Frelseres kjærlighet,” *Barnas sangbok*, 42.
2. Se også Russell M. Nelson, “Fullkommenhet kommer etter hvert,” *Lys over Norge*, jan. 1996, 86.
3. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 10.
4. Se Lavina Fielding, “Camilla Kimball: Lady of Constant Learning,” *Ensign*, okt. 1975, 62.
5. Se for eksempel Dieter F. Uchtdorf, “Fire titler,” *Liahona*, mai 2013, 58-61. President Uchtdorf advarer også og sier: “Noen tenker kanskje til og med at deres egenverd er knyttet til lengden på listen over gjøremål” (“Det som betyr mest,” *Liahona*, nov. 2010, 20).
6. Denne innsikten kommer fra Carlos F. og Alane Kae Watkins, rådgivere om psykiske helse i området Asia, utplassert i Hong Kong. Annen innsikt til denne artikkelen kommer fra Susan Gong, Larry Y. og Lynda Wilson, Randy D. og Andrea Funk, Janet S. Scharman og misjonærer i Indonesia Jakarta misjon.
7. Se også Cecil O. Samuelson, “What Does It Mean to Be Perfect?” *New Era*, jan. 2006, 10-13; Janet S. Scharman, “Seeking Perfection without Being a Perfectionist,” i *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, red. Lloyd D. Newell og andre (2012), 280-302.

GUDDOMMELIGE PAKTER

SKAPER STERKE KRISTNE

*Hva er det ved å inngå og holde pakter
med Gud som gir oss kraft?*

Av eldste D. Todd Christofferson

i De tolv apostlers quorum

Den 15. august 2007 var det et stort jordskjelv i Peru som nesten fullstendig ødela kystbyene Pisco og Chincha. I likhet med mange andre av Kirkens ledere og medlemmer satte Wincelao Conde, president for Kirkens gren i Chincha, straks i gang med å hjelpe andre som hadde fått sine hjem ødelagt.

Fire dager etter jordskjelvet var eldste Marcus B. Nash i De sytti i Chincha for å koordinere Kirkens hjelp der, og han møtte president Conde. Mens de snakket om ødeleggelsen som hadde funnet sted, og hva som ble gjort for å hjelpe ofrene, kom president Condes hustru, Pamela, bærende på et av sine små barn. Eldste Nash spurte henne hvordan det sto til med barna. Med et smil svarte hun at på grunn av Guds godhet var de alle friske og i sikkerhet. Han spurte hvordan det hadde gått med Condes hjem.

“Det er borte,” sa hun ganske enkelt.

“Hva med deres eiendeler?” spurte han.

“Alt ble begravet i restene av vårt hjem,” svarte søster Conde.

“Likevel,” bemerket eldste Nash, “smiler du mens vi snakker sammen.”

“Ja,” sa hun, “jeg har bedt, og jeg føler fred. Vi har alt vi trenger. Vi har hverandre, vi har våre barn, vi er beseglet i templet, vi har denne fantastiske kirken, og vi har Herren. Vi kan bygge opp igjen med Herrens hjelp.”

Kraften i pakter

Hva er kilden til slik moral og åndelig kraft, og hvordan finner vi den? Kilden er Gud. Vår tilgang til denne kraften er gjennom våre pakter med ham. En pakt er en avtale mellom Gud og mennesker, en overenskomst hvis betingelser settes av Gud.¹ I disse guddommelige avtaler forplikter Gud seg til å støtte, helliggjøre og opphøye oss hvis vi forplikter oss til å tjene ham og holde hans bud.

Hva er det som gjør at vi ved å inngå og holde pakter med Gud får evnen til å smile i vanskeligheter, til å vende prøvelser til seier, til å “arbeide ivrig for en god sak... og tilveiebringe mye rettferdighet” (L&p 58:27)?

Styrket ved gaver og velsignelser

For det første, når vi vandrer i lydighet mot prinsippene og budene i Jesu Kristi evangelium, nyter vi godt av stadige velsignelser som Gud har lovet i sin pakt med oss. Disse velsignelser er ressursene vi trenger for å virke fremfor bare å bli påvirket mens vi går gjennom livet. Eksempelvis velsigner Herrens befalinger i Visdomsordet angående pleie av vårt fysiske legeme oss først og fremst med “visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter” (L&p 89:19). Videre fører de til et sunnere liv generelt sett og frihet for nedbrytende avhengighet. Lydighet gir oss større kontroll over livet, større kapasitet

til å komme og gå, til å arbeide og skape. Naturligvis krever alder, ulykker og sykdom uunngåelig sitt, men likevel vil lydighet mot denne evangeliets lov styrke vår evne til å takle disse utfordringer.

I pakten finner vi et stabilt lager av gaver og hjelp. “Kjærligheten svikter aldri” (1 Korinterbrev 13:8; Moroni 7:46), kjærlighet avler kjærlighet, barmhjertighet avler barmhjertighet, dyd avler dyd, forpliktelse avler lojalitet, og tjeneste avler glede. Vi er en del av et paktsfolk, et samfunn av hellige som oppmuntrer, støtter og tjener hverandre. Nephi uttrykte det slik: “Og hvis menneskenes barn holder Guds bud, nærer og styrker han dem” (1 Nephi 17:3).

Styrket med større tro

Dette fører oss til en annen måte våre pakter underbygger vår styrke på – de frembringer den tro som er nødvendig for å holde ut og gjøre alt som Herren mener er nødvendig. Vår villighet til å påta oss Kristi navn og holde hans bud krever en grad av tro, men når vi holder våre pakter, styrkes denne troen. For det første blir de lovede frukter av lydighet åpenbare og bekrefter vår tro. For det annet meddeler Ånden oss Guds glede, og vi føler oss sikre på hans fortsatte velsignelse og hjelp. For det tredje, uansett hva som skjer kan vi møte livet med håp og sinnsro fordi vi vet at vi vil lykkes til slutt, for vi har Guds løfte til hver enkelt av oss, ved navn, og vi vet at han ikke kan lyve (se Enos 1:6; Ether 3:12).

Kirkens ledere tidlig i denne evangelieutdeling bekreftet at vi ved å holde fast ved pakten mottar den sikkerhet vi trenger i prøvelser: “Det var [kunnskapen om at deres liv var i overensstemmelse med Guds vilje] som gjorde de fordums hellige i stand til å utholde alle sine lidelser og forfølgelser, og tåle... ikke bare ødeleggelse av deres eiendeler og plyndring av alt som var deres, med glede, men også lide døden på det grusomste vis, for de visste (ikke bare trodde) at når dette jordiske hus for deres tabernakel gikk i oppløsning, hadde de en Guds bygning, et hus som ikke var gjort med hender, for evig i himlene. (2 Korinterbrev 5:1).”²

Videre forklarte de at ved å ofre alt Gud måtte kreve av oss, mottar vi Åndens vitnesbyrd om at vår kurs er riktig og behager Gud.³ Med denne kunnskap blir vår tro grenseløs i visshet om at Gud til slutt vil vende alle lidelser til vårt gagn. (Se L&p 97:8-9.)

Styrket ved “guddommelighetens kraft”

Vi har først betraktet Guds kraftgivende velsignelser og dernest den troens gave Gud gir dem som holder sine pakter med ham. Et siste aspekt ved styrke gjennom pakter som jeg vil nevne, er tildeling av guddommelig kraft. Med våre pakters forpliktelse overfor ham kan vår himmelske Fader la sin guddommelige innflytelse, “guddommelighetens kraft” (L&p 84:20), skjenkes oss. Han kan gjøre dette fordi vi ved å delta i prestedømsordinanser bruker vår handlefrihet og velger å motta den. Når vi deltar i disse ordinanser, viser vi også at vi er beredt til å akseptere det større ansvar som følger med mer lys og åndelig kraft.

I alle ordinansene, spesielt templets ordinanser, blir vi begavet med kraft fra det høye (se L&p 109:22). Denne “guddommelighetens kraft” kommer gjennom Den hellige ånds person og innflytelse. Den hellige ånds gave er en del av den nye og evige pakt. Den er en vesentlig del av vår dåp, Åndens dåp. Den er nådens budbringer ved hvilken Kristi blod blir anvendt for å fjerne våre synder og helliggjøre oss (se 2 Nephi 31:17). Den er gaven som Adam ble

“levendegjort i det indre menneske” ved (Moses 6:65). Det var ved Den hellige ånd oldtidens apostler utholdt alt de gjennomgikk og ved sine prestedømsnøkler brakte evangeliet ut til den tidens kjente verden.

Når vi har inngått guddommelige pakter, er Den hellige ånd vår trøster, vår veileder og ledsager. Den hellige ånds frukter er “den udødelige herlighets fred, sannheten om alle ting, det som levendegjør alle ting og gir liv til alle ting, det som kjenner alle ting og har all makt i overensstemmelse med visdom, barmhjertighet, sannhet, rettferdighet og dom” (Moses 6:61). Den hellige ånds gaver er vitnesbyrd, tro, kunnskap, visdom,

åpenbaringer, mirakler, helbredelse og nestekjærlighet, for å nevne bare noen få (se L&p 46:13-26).

Det er Den hellige ånd som bærer vitnesbyrd om dine ord når du underviser og vitner. Når du taler i fiendtlige situasjoner, er det Den hellige ånd som lar deg få vite hva du skulle si og oppfyller Herrens løfte om at du “skal ikke bli gjort til skamme for menneskene” (L&p 100:5). Det er Den hellige ånd som åpenbarer hvordan du kan overvinne den neste, tilsynelatende uoverstigelige utfordring. Det er ved Den hellige ånd i deg andre kan føle Kristi rene kjærlighet og motta styrke til å gå fremover. Det er også Den hellige ånd i egenskap av Løftets hellige ånd som bekrefter dine pakters gyldighet og kraft og besegler Guds løfter på deg (se L&p 88:4-5; 109:14-15).

Vår himmelske Fader vil være med deg

Guddommelige pakter skaper sterke kristne. Jeg oppfordrer alle til å kvalifisere seg til og motta alle prestedømsordinanser dere kan, og deretter trofast holde løftene dere har gitt ved en pakt. I tunge tider må dere la deres pakter være av den største betydning og vise full lydighet. Da kan dere be i tro, uten å tvile, ifølge deres behov, og Gud vil svare. Han vil støtte dere når dere arbeider og våker. I sin egen beleilige tid og på sin måte vil han strekke ut sin hånd og si: “Her er jeg.” ■

Fra talen på generalkonferansen i april 2009, “Kraften i pakter.”

NOTER

1. Se Veiledning til Skriftene, “Pakt”; scriptures.lds.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), 67.
3. Se *Lectures on Faith*, 69-71.

SØNDAGSLEKSJONER

Denne månedens tema:

Ordinanser og pakter

HVA SER DU?

Når vi studerer og grunner på symbolene i evangeliets ordinanser, dreier våre tanker seg om Jesus Kristus.

Av David A. Edwards

Kirkens tidsskrifter

For di vi har symboler på alle kanter, tenker vi ofte ikke over dem. Men å vie evangeliets symboler større oppmerksomhet kan være en nøkkel til større forståelse.

Skriftene bruker ord som *forbilde*, *sinnbilde*, *tegn*, *lignelse*, *minne*, *vitne* eller *vitnesbyrd* for å beskrive noe som har til hensikt å rette våre tanker mot noe annet (se Moses 6:63). For eksempel, da Jesus innførte nadverden under det siste måltid,

ga han sine disipler det brutte brødet de skulle spise og sa: "Dette er mitt legeme, som blir gitt for dere. Gjør dette til minne om meg" (Lukas 22:19). Brødet var selvsagt ikke bokstavelig hans legeme. Som han sa, er det meningen at det skal *minne* oss om hans legeme – og *mye mer*. Det er det som gjør symboler så effektive – de kommuniserer uten språk og utløser en rekke relaterte tanker på en gang, som tilfører dybde og mening.

Ordinanser er naturligvis ikke bare symbolske handlinger. De har reell kraft til å velsigne oss ved prestedømmets myndighet. Men de inneholder også symboler som lærer oss om Frelseren og om våre pakter. Selv det å underkaste seg og motta en prestedømsordinans er et ytre tegn på en persons tro og ydmykhet. Her er mange av symbolene knyttet til ordinansene dåp, bekreftelse og nadverden, samt noen av begrepene forbundet med dem. ■

DÅP

Vann: vasking, rengjøring, rensing fra synd

Hvite klær: renhet ("ingen kan bli frelst uten at hans klær er vasket hvite [og rensset] ved blodet fra [Kristus]" [Alma 5:21]); jevnbyrdighet (alle, både rike og fattige, bruker de samme klærne ved dåpen, for "alle er like for Gud" [2 Nephi 26:33])

Oppløftet høyre hånd: å strekke seg opp mot himmelen, vitne for himmelen, også et tegn på en ed (se 1 Mosebok 14:22; Daniel 12:7)

Nedsenkning: Kristi død, begravelse og oppstandelse (se Romerne 6:3-4); vår åndelige gjenfødelse i Kristus ("født av vann" [Johannes 3:5])

BEKREFTELSE

Håndspåleggelse: fysisk berøring av dem som representerer Gud, overføring av velsignelser fra Gud til andre

Å motta Den hellige ånds gave: kalt "dåp med ild" (se 2 Nephi 31:13); rensing og åndelig gjenfødelse i Kristus

NADVERD

Å spise brød: å minnes Jesu Kristi legeme (se Matteus 26:26-29), livets brød (“den som kommer til meg, skal ikke hungre” [Johannes 6:35], “den som eter dette brød, skal leve i evighet” [Johannes 6:58])

Å knele for å be: ydmykhet, å underkaste seg Guds vilje. Et tegn på den evige pakt (se L&p 88:131)

Å bryte brød: Kristi fysiske lidelse på våre vegne, hans fysiske død, hans oppstandelse slik at vi kan leve igjen

Utdeling av brød og vann til forsamlingen: symbolene på Kristi offer, som avsluttet ofring ved blodsutgytelse (se Alma 34:13-14). Vi ofrer nå “et sønderknust hjerte og en angrende ånd” til Herren (L&p 59:8)

Å drikke vann (opprinnelig vin): Kristi blod (som ble utgytt i Getsemane, under hans lidelser i hendene på soldatene og på korset), som “rensers oss fra all synd” (1 Johannes 1:7) og “ifølge Faderens pakt er til [våre] synders forlatelse” (Moroni 10:33); blod som “livets kilde og alt levendes energikilde” (Veiledning til Skriftene, “Blod”; Scriptures.lds.org) og det som soner for synder ved offer (se 3 Mosebok 17:11); levende vann (se Johannes 4:14)

FOKUS PÅ FORSONINGEN

“Enhver ordinans i evangeliet fokuserer på en eller annen måte på vår Herre Jesu Kristi forsoning, og det er helt klart grunnen til at denne ordinans [nadverden] med all sin symbolikk og billedbruk kommer til oss lettere og flere ganger enn noen annen i vårt liv.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum: “Gjør dette til minne om meg,” *Lys over Norge*, jan. 1996, 67.

DELTA I DISKUSJONEN

TING Å GRUNNE PÅ TIL SØNDAG

- Hvordan kan symbolene i ordinansene dåp, bekreftelse og nadverd hjelpe deg å minnes Frelseren og dine pakter?
- Hva tenker du på under nadverden hver uke?

TING DU KAN GJØRE

- Skriv i dagboken din om noe du tenkte eller følte under nadverden.
- I kirken kan du snakke om et symbol i nadverden, og hvordan det hjelper deg å minnes Frelseren.

DÅP FOR MIN BESTEFAR

Jeg er takknemlig for at våre ungdomsledere planla et besøk til templet. Da vi forberedte denne turen til Apia, Samoa, var vi glade for denne sjeldne anledningen. Vi gikk med glede inn i templet for å utføre dåp for de døde – for dem som er i ånde verdenen og venter på at vi skal finne vår slektshistorie og utføre arbeid for dem.

Under dåp så jeg en ung mann i gruppen vår som ble døpt for Faataga Agavale, min bestefar. Jeg fikk gledestårer i øynene, og jeg visste at ånden hans var der. Jeg var veldig glad for at vi var i stand til å utføre arbeid for ham i templet.

Saini Agavale, Samoa

VIKTIG INFORMASJON FRA EN VENN

Som tenåring likte jeg ikke å gå i kirken, så jeg visste ikke mye om Bibelen eller om Gud, og jeg ønsket det ikke heller. Da jeg var 17, fortalte en venn av meg at hun var mormon. Jeg hadde ingen anelse om hva en mormon var. Jeg fortalte min venn: "Hvis jeg ønsker å vite noe om den kirken, vil jeg finne det ut på egen hånd."

Da hun skjønnte at jeg ikke var så opptatt av religion, ga hun meg en Mormons bok og ba meg om å lese den og be angående den. Hun la ikke press på meg. Senere den kvelden da jeg åpnet boken, la jeg merke til vitnesbyrdet hennes som hun hadde skrevet foran i boken. Da jeg leste det, følte jeg at jeg burde lære mer om Mormons bok. Så jeg begynte å lese 1 Nephi. Jeg klarte ikke å legge boken fra meg. Jeg måtte vite mer.

På en familiens hjemmeaften underviste familien hennes meg om Jesu Kristi evangelium. Alt virket fornuftig. Snart ble jeg undervist av misjonærene og døpt og bekreftet som medlem av Herrens sanne kirke. Evangeliet hjalp meg å vite hvem jeg er, hvor jeg kommer fra og hvor jeg kan komme hvis jeg er trofast.

Når jeg ser tilbake, kan jeg se hvordan Den hellige ånd hjalp meg å ønske å lære mer. Etter hvert som jeg lærte mer, endret min holdning til kirken og Gud seg. For første gang i mitt liv ønsket jeg å gjøre det han ville at jeg skulle gjøre.

Mormons bok forandret livet mitt, og jeg er takknemlig for min venn som delte den med meg. En sann venn deler viktig informasjon som dette.

Michael P., Ohio, USA

Av Randall L. Ridd
Annenrådgiver
i Unge menns
generalpresidentskap

ARBEID

HVEM TRENGER DET?

Arbeid er kanskje ikke alltid morsomt, men du kan bli overrasket over hvor godt det kan få deg til å føle deg.

Som ung mann likte jeg å leke og kose meg like mye som alle andre. Og da jeg ble 16, elsket jeg å gå på stevnemøter og være sammen med vennene mine. Jeg likte disse aktivitetene mye bedre enn arbeid.

Men i likhet med mange av dere, hadde jeg en jobb. Min far jobbet i byggebransjen, med boligbygging, og han ba ofte mine tre brødre og meg om hjelp. Arbeidet var varmt og krevende, og det hendte at jeg egentlig ikke ønsket å arbeide. Men vi hadde tidsfrister å holde og prosjekter å fullføre, så vi arbeidet hardt hver dag til jobben var gjort. Selv om jeg ikke var klar over det den gangen, lærte jeg mye av å arbeide sammen med familien.

Tilfredshet kommer av en godt utført jobb

Boligbygging krever mye tid, innsats og presisjon. Ett område hvor jeg trodde at vi ikke behøvde å være så nøye, var når vi gravde ut sokkelen til et hus. Min far tenkte annerledes.

For å kunne støpe grunnmuren til en bolig, må man først grave ut og støpe sokkelen. Sokkelen er en betongflate som er bredere enn grunnmuren. Når sokkelen er støpt og herdet, støper man grunnmuren oppå sokkelen. Så fyller man jord over den.

Jeg lurte ofte på om det virkelig betydde noe at sokkelen var helt firkantet. Med jord over ville tross alt ingen noensinne se den, og det ville ikke svekke boligens bærestruktur. Men far ville likevel at sokkelen skulle

være helt firkantet og flat, målt riktig og omhyggelig, og han gjorde dette med alle boliger han bygget.

Når jeg tenker tilbake, ser jeg at far behandlet alt han gjorde i sitt arbeid med samme omhu, også ting eieren aldri ville legge merke til. Hans øye for detaljer betydde at folk kunne stole på at han gjorde godt arbeid, og han hadde gleden av å vite at arbeidet hans var av beste kvalitet og at eierne ville sette pris på det.

Til tider er det kanskje ingen andre enn du og Herren som vil vite hvor godt du gjorde det arbeidet du trengte å gjøre. Vær trygg på at Herren *er* oppmerksom på din innsats. Når du gjør ditt beste, vil du føle godt med deg selv og vite at du har utviklet integritet, pålitelighet og nyttige ferdigheter.

Du vil lære ved erfaring verdien av Herrens innhøstningslov: “Det et menneske sår, det skal han også høste” (Galaterne 6:7; se også L&p 130:20-21).

Innstilling påvirker alt

Å grave ut sokler innebar lange, varme arbeidsdager, og jeg må innrømme at jeg ikke alltid hadde en god innstilling til det. Når min mor tok meg i å klage over å måtte jobbe, pleide hun å si: “Pass deg. Du kommer til å miste velsignelsen din, og du må jobbe uansett!” (Se L&p 58:28-29.) Hun hadde rett. Klaging fjernet aldri jobben, det fjernet bare tilfredsstillelsen og mange av velsignelsene ved å gjøre den.

Jeg fant ut at når jeg valgte å lytte

til min mor og gjøre arbeidet med en positiv innstilling, gikk tiden mye fortere, selve arbeidet ble gjort bedre og jeg var mye lykkeligere enn jeg hadde vært da jeg klaget. Innstilling påvirker alt.

Det viktigste arbeidet er Guds arbeid

Misjonen min var en skjellsettende opplevelse for meg. Jeg innså at intet annet arbeid er viktigere enn vår himmelske Faders arbeid, som er å velsigne oss, sine barn: “For se, dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket uøddelighet og evig liv” (Moses 1:39).

Når du deltar i vår himmelske Faders arbeid for å tjene hans barn, vil du i likhet med Alma finne stor

glede i å være “et redskap i Guds hånd til å bringe en eller annen sjel til omvendelse, og dette er [din] glede” (Alma 29:9).

En invitasjon

Hvem trenger arbeid? Det gjør vi alle! Det fører til selvhjelpenhet, måloppnåelse og glede i dette livet. Når du arbeider med glede, vil alle rundt deg høste en rik avling på grunn av frøene du sår.

I dine hverdagslige oppgaver oppfordrer jeg deg til å tenke på det jeg lærte, og deretter prøve dette eksperimentet: neste gang du får en jobb å gjøre, gjør ditt aller beste, ha en positiv innstilling og se hva som skjer. Du vil kanskje bli overrasket over hvor glad du blir og hvor godt det føles. ■

FLYTTING AV RØR I GJØRMETE SKO

*Jeg hadde ikke lyst
til å flytte et eneste
vanningsrør til.*

Av Raymond M. Allton

“Takk, biskop Rowley. Vi er glad for å kunne hjelpe.” Bror Hulet, vår diakonenes quorumsveileder, tok skriveplaten fra biskopens hånd og bekjentgjorde: “Jeg har en registreringsliste for frivillige på Kirkens gård. Jeg er sikker på at Herren ville være tilfreds om vi alle ville hjelpe til denne uken.”

“Hva slags hjelp?” spurte jeg forsiktig. Disse greiene med Kirkens gård låt ikke akkurat som moro.

“Vår eneste oppgave denne uken er å flytte vanningsrør.”

Flytte rør! Ordene vekket gru i meg. Mine tanker gikk til noen måneder tidligere da mor hadde insistert på at jeg skulle skaffe meg en sommerjobb. I vår lille by betydde det stort sett én ting – flytting av rør. Så min fetter Scott og jeg flyttet rør hele sommeren.

På den første dagen av sommerjobben sto vi og skuet ut over et enormt landskap med grønn alfalfa. De 12 meter lange rørene ble koblet sammen i en rett linje som syntes å strekke seg over flere kilometer. Etter en kort opplæring koblet Scott og jeg sammen vårt første rør. Scott løftet opp sin ende, og kaldt vann sprutet over joggeskoene mine. Vi halte røret gjennom klissete gjørme og koblet det til neste stigerør. Da vi gikk tilbake for å hente neste rør, ble de klisne skoene mine enda tyngre fordi gjørmen festet seg til dem i stadig tykkere lag. Til slutt hadde gjørmen, vannet og vår egen svette gjort våre klær og vårt pågangsmot gjennobløtt.

Jeg tenkte tilbake på da jeg meldte meg frivillig ved Kirkens gård. “Jeg – jeg tror ikke jeg kan komme,” stammet jeg. “Jeg må gå på min egen jobb hver morgen.”

“Det er ikke noe problem,” lovet bror Hulet. “Vi drar alltid til Kirkens gård om ettermiddagen.” Bror Hulet sendte rundt registreringslisten. “Da dere ble ordinert til prestedømmet, ble dere gitt myndighet til å handle i Guds navn. Og når vi tjener ham ved å tjene andre, handler vi i hans navn. Og hvis alle sammen hjelper til, vil ikke arbeidet virke vanskelig i det hele tatt.”

Listen ble sendt til meg. Jeg kunne ikke tro at så langt hadde alle meldt seg frivillig til å bli med hver dag denne uken. Visste de ikke hvor ille dette ville bli? Jeg følte en stor byrde av rettferdig gruppepress. Motvillig skrev jeg meg på listen og sendte den videre.

Mandag ettermiddag satt jeg på rommet mitt og hvilte etter dagens arbeid da jeg hørte bror Hulet tute utenfor. Jeg nølte et øyeblikk før jeg skiftet tilbake til mine stinkende, fuktige arbeidsklær.

Vi kom snart til Kirkens gård. Alle unntatt meg fortet seg til åkeren. Jeg sakket akterut, bøyde hodet og sparket til steiner, da jeg ble overrasket av en hånd på skulderen.

“Takk for at du ble med oss,” sa bror Hulet oppmuntrende. “Jeg vet at du har jobbet hardt før i dag.” Vi gikk sammen i taushet en stund. Så løp han videre for å organisere gruppen.

Jeg så på ham og tenkte på det han hadde sagt til meg. Jeg hadde jobbet hardt den dagen. Jeg var sliten og illeluktende, og jeg ville hjem. Men hva med bror Hulet? Han hadde også jobbet hardt den dagen. Det hadde de andre også, for den saks skyld. Hvorfor virket de da glade for å være her?

Jeg tok igjen de andre, og vi tok fatt på arbeidet. I begynnelsen prøvde jeg å muntre meg opp ved å tenke på det edle offeret jeg gjorde. Men snart sluttet jeg med de selvopptatte tankene, og jeg la merke til hvor fort det gikk når alle hjalp til. Vi lo og snakket, og plutselig innså jeg at jeg faktisk hadde det gøy! I løpet av noen korte timer var vi ferdige med det vi skulle gjøre.

Da vi kjørte hjem, innså jeg at det jeg trodde skulle være et utholdelig offer, virket lite. Når alle bidro, virket det faktisk ikke som noe offer i det hele tatt.

Bror Hulet stoppet stasjonsvognen sin foran huset mitt og så på meg. “Takk for hjelpen i dag, Det harde arbeidet ditt gjorde det lett for oss andre.” Han smilte og blunket.

Jeg gliste tilbake. “Takk, men det ble lett fordi alle sammen hjalp til.” Jeg gikk ut av bilen og lukket døren.

Bror Hulet satte bilen i gir og begynte å kjøre. “Ses vi i morgen, da?” ropte han gjennom det åpne vinduet.

“Ja. Vi ses i morgen,” sa jeg. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Når jeg snakker med **vennene mine** om Kirken, **sier** de at de **ikke er interessert fordi den har for mange regler.** Hva kan jeg si til dem?

Vår holdning til enhver “regel” har mye å gjøre med hva vi er vant til. Hvis vennene dine var vant til å aldri pusse tennene, og du fortalte dem at du pusser tennene hver dag fordi du har blitt lært opp til det, ville de kanskje se på dette som en undertrykkende regel. For din del tenker du ikke engang på det som en regel i det hele tatt, fordi det rett og slett har blitt en vane, en livsstil. Selv om de kanskje tror at det å aldri måtte pusse tennene er en slags frihet, vet du hvilke problemer det fører til og hvor mye bedre det føles å ha rene, sunne tenner.

Slik er det også med Kirkens “regler”. Vennene dine syns kanskje normene vi følger er restriktive, men du vet at Herren og hans tjenere har gitt dem til oss for å hjelpe oss å leve et bedre liv og vende tilbake til vår himmelske Fader. I tillegg bringer lydighet mot Guds bud alltid velsignelser, ikke minst Den hellige ånds veiledning. Du kan prøve å beskrive disse fordelene og velsignelsene for vennene dine, og du kan fortelle dem at den eneste måten å virkelig vite om “reglene” er fra Gud, er å sette dem på prøve (se Johannes 7:17). ■

Hvorfor skapte Gud oss?

Det er viktig å forstå at Gud ikke “skapte” oss i den forstand at vi ble til av ingenting. En grunnleggende del av oss fantes til og med før vår ånd ble født: “Mennesket var også i begynnelsen hos Gud. Intelligens, eller sannhetens lys, ble ikke skapt eller dannet, og kan heller ikke bli det” (L&p 93:29). Fordi vi vet dette, vet vi også at vår himmelske Faders motivasjon for å skape oss ikke var tilfeldig eller vilkårlig, men dypt målrettet. Profeten Joseph Smith sa: “Gud selv, som oppdaget at han befant seg i en herlighet midt iblant ånder, innså nødvendigheten av – fordi han var mer intelligent – å innstifte lover hvorved det også kunne bli de øvrige forunt å gå fremad slik han selv hadde gjort” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 207; se også Moses 1:39). Fordi vår himmelske Fader ønsket å gi oss muligheten til å utvikle oss og bli som ham, skapte han vår ånd, og han sørget for en plan for frelse og lykke som nødvendigvis omfatter denne jordiske erfaring. Kanskje det enkleste og beste svaret på dette spørsmålet også er svaret på hvorfor Gud gjør alt han gjør: fordi han elsker oss. ■

TING ER IKKE ALLTID SLIK DE SER UT

Sørg for at din moro og dine eventyr ikke
fører deg inn på en farlig vei.

(Se Helaman 3:29.)

TJENESTE PÅ RIKTIG

Av Rasem Maluff

2011 tok jeg en av de viktigste avgjørelsene i mitt liv. Den har gitt meg de største skatter jeg noensinne har hatt. Jeg bestemte meg for å reise på misjon, men det var ingen lett avgjørelse.

Herren ga meg muligheten til å nyte fotball i løpet av min barndom og ungdom. Jeg representerte Paraguay i internasjonale turneringer, da jeg reiste sammen med ungdomslandslaget i fotball, Libertad, til land i Europa, Asia og Syd-Amerika.

Heldigvis sørget mor og far for at mine sportslige aktiviteter alltid ble kombinert med god utdanning og åndelig oppdragelse. Mors tro og vitnesbyrd var helt klart frøene som min tro og mitt vitnesbyrd vokste fra. På grunn av hennes trofasthet, deltok

jeg i Seminar til tross for min travle sportstimeplan.

Selv om jeg hadde hørt om hel-tidsmisjoner helt siden jeg var liten, klarte jeg ikke å bestemme meg for om jeg skulle reise på misjon. Det endret seg da far ble kalt som medlem av biskopsrådet i menigheten. Dette var en vanskelig avgjørelse for min far, siden han var dypt involvert i min sportslige karriere. Han var alltid på fotballtreningene og kampene mine, og vi tilbragte mye tid sammen. Av denne grunn ville det å ta imot et kall i biskopsrådet innebære å gi avkall på tid til å støtte min karriere.

Under nadverdsmøtet da min far ble oppholdt, dukket en sterk tanke opp som fortalte meg at andres ofre ville være forgjeves hvis jeg ikke var villig til å ofre viktige ting av de rette

grunnene. En av dem som bar vitnesbyrd, snakket om at hvis vi er lydige, kan familien være evig. Denne tanken gjorde inntrykk på meg, og jeg bestemte meg for at jeg ville gjøre alt som sto i min makt for å være sammen med familien min for alltid. I løpet av klassene den søndagen kom betydningen av å adlyde budene opp mange ganger. Så sterkt følte jeg Ånden tilskynde meg til å tjene Herren, at jeg på familiens hjemmeaften informerte familien om min avgjørelse om å reise på misjon.

.....
Ingenting annet har gitt meg så stor glede og fred eller bragt meg så mange mirakler som min misjonærtjeneste.
.....

DIN TUR TIL Å REISE PÅ MISJON

For å se en video (tekstet på [norsk]) om den newzealandske rugby-spilleren Sidney Going, kan du gå inn på lds.org/go/going170.

GRUNNLAG

Avgjørelsen betydde at jeg måtte avbryte min utdannelse og bli løst fra femårskontrakten jeg hadde med fotballklubben min. Helt fra starten av åpnet Herren dører og rørte ved hjerter slik at jeg kunne bli løst fra kontrakten.

Etter at jeg hadde sendt inn misjonsnærsknaden, lyttet jeg til general-konferansen i april 2011, hvor eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum fortalte om misjonæropplevelsen til Sidney Going, som hadde vært profesjonell rugby-spiller og medlem av New Zealands landslag. Det faktum at bror Going reiste på misjon og senere kom tilbake og fortsatte sin proffkarriere, lærte meg en lekse. Gjennom hele min misjon og frem til i dag, har jeg blitt velsignet og fått fred ved å lytte til denne

talen om og om igjen. De utallige vitnesbyrdene som familien og menighetens og stavens medlemmer delte med meg til forskjellige tider, styrket ikke bare min beslutning om å tjene, men holdt meg også gående under de vanskelige øyeblikkene på misjonen.

En annen kilde til tilfredshet i livet mitt var at min avgjørelse om å reise ut på misjonsmarken hjalp mine tre nærmeste venner også å bestemme seg for å reise på misjon. De ble senere soneledere, én ble assistent til misjonspresidenten og en annen til og med grenspresident. Vi er nå på den kurs som vil gjøre det mulig for oss å vende tilbake til vår himmelske Faders nærhet.

Jeg er ikke den samme som for tre år siden. Mitt største ønske er å gjøre

Herrens vilje. Herren velsignet meg "hundrefold" (Matteus 19:29). Jeg har et levende og ekte vitnesbyrd om vår himmelske Fader, hans elskede Sønn og hans forsoning, Den hellige ånds rensende kraft og det underlige og forunderlige verk i disse siste dager, da evangeliet har blitt gjengitt til jorden gjennom profeten Joseph Smith (se Jesaja 29:14).

Mitt hjerte flommer over av kjærlighet og takknemlighet for denne hellige tid, og fordi jeg kjenner og elsker så mange brødre og søstre i Uruguay Montevideo misjon. Få velsignelser er like store som å få virke blant dem. Ingenting annet har gitt meg så stor glede og fred eller bragt meg så mange mirakler som min misjonærtjeneste. ■

Artikkelforfatteren bor i Paraguay.

MORMONER **TRO**R PÅ GUD

På en flyplass langt hjemmefra fikk jeg anledning til å dele evangeliet med en fremmed.

Av Brenda Hernandez Ruiz

Jeg var på reise fra Mexico til Montana, og hadde et stopp i Denver, Colorado. Jeg gikk rundt på flyplassen og så gjennom store vinduer på flyene som landet og tok av. Jeg var nervøs fordi jeg aldri hadde fløyet før. Flyplassen virket veldig stor.

Jeg sjekket billetten min og innså at jeg hadde to timer til flyet skulle gå. Jeg bestemte meg for å finne et sted å sitte ned og lese før jeg gikk ombord på flyet. Jeg følte meg redd da jeg så etter et sted å sitte. Nesten alle sitteplassene var opptatt. Jeg bestemte meg for å sette meg ved siden av en eldre dame som syntes å være alene. Hun var den eneste som ikke virket skremmende for meg.

En time eller så gikk før jeg bestemte meg for å snakke med henne. Jeg presenterte meg, og hun virket veldig

hyggelig og ivrig etter å snakke med meg om sine barnebarns prestasjoner. Hun spurte meg litt om meg, og jeg fortalte henne alt om mitt liv i Mexico. Så fikk jeg en plutselig trang til å dele evangeliet med henne. Hun spurte meg om min religion, og jeg fortalte henne at jeg var medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Hun sa at hun aldri hadde hørt om den.

Jeg smilte og sa: "Vi er også kjent som mormoner."

Hun forandret umiddelbart sin holdning. Ansiktsuttrykkene og måten hun snakket til meg på forandret seg. Det virket ikke som om hun visste hva hun skulle si. Jeg fikk følelsen av at samtalen vår var over, men jeg prøvde å holde den gående. Jeg spurte om hennes religion. Hun sa uten å nøle: "Jeg er katolikk."

Og så sa hun: “Jeg forstår det ikke. Du er sånn en hyggelig jente. Du virker ordentlig. Hvorfor vil du være mormoner?”

Jeg ble sjokkert av denne kommentaren, og jeg visste ikke hva jeg skulle svare. Jeg holdt en stille bønn og ba vår himmelske Fader hjelpe meg å forklare hva det å være en siste-dagers-hellig betydde for meg. Jeg sa at jeg elsket å være medlem av Kirken, og på grunn av evangeliets læresetninger var jeg i stand til å bli et bedre menneske og se ting i perspektiv.

Hun virket overrasket og sa: “Mormoner tror ikke på Gud.”

Jeg prøvde å ikke le av denne kommentaren. I stedet smilte jeg og skjønte at dette var min sjanse til å dele sannheten med henne. Jeg forklarte noen av våre

grunnleggende læresetninger. Jeg lærte henne om frelsesplanen og viktigheten av familier. Hun virket fortsatt ikke overbevist, så jeg bestemte meg for å bære vitnesbyrd for henne. Der, på en enorm flyplass, ble jeg velsignet med mot til å bære mitt vitnesbyrd om Joseph Smith, om den levende profet og apostlene, og om den kjærlighet jeg har til evangeliet og Mormons bok.

Jeg så på klokken. Det var på tide å gå ombord på flyet.

Den ettermiddagen styrket mitt vitnesbyrd på en måte jeg aldri hadde opplevd før. Jeg var glad for at jeg hadde båret vitnesbyrd for henne og takknemlig for at jeg var i stand til endre hennes syn på medlemmer av vår kirke. Jeg kan nå være tryggere når noen spør meg om Kirken. ■

Artikkelforfatteren bor i Chihuahua, Mexico.

Av president
Boyd K. Packer

President for De
tolv apostlers
quorum

*Medlemmene av
De tolv apostlers
quorum er spesielle
vitner om Jesus
Kristus.*

Hva kan vi gjøre for å **VÆRE VERDIGE** til Ånden?

Lytt til oppbyggende musikk.

Snakk ærbødig.

Omvend deg når gjør en feil.

Kle deg sømmelig.

Hvis du gjør disse tingene, vil du bli våket over og Den hellige ånd vil veilede deg.

Min leksjon om tro

Emma R., 11 år, Texas, USA

For noen år siden underviste jeg en leksjon om tro på familiens hjemmeaften. Min familie hadde brukt mye tid på å snakke om tro fordi min eldre bror hadde spørsmål om hvorfor vi trengte tro. Jeg plantet et frø jeg hadde spart fra en honningmelon, i en liten kopp. Jeg fortalte familien min at troen var som et frø. Hvis du tar godt vare på det, ville frøet vokse.

Vi hadde aldri hatt noe særlig hell med å dyrke ting. Men jeg håpet at jeg kunne få denne planten til å vokse og at jeg kunne være et godt eksempel på tro. Jeg satte koppen i vinduet og tok vare på den. Jeg ventet og ba om at frøet måtte vokse.

Jeg hadde nesten gitt opp, men etter en uke så jeg endelig en grønn spire. Den vokste i vinduet i en uke til. Så hjalp mor og far meg å finne et sted å plante den i et blomsterbed.

Jeg tok godt vare på planten min. Jeg vannet den og holdt ugresset unna. Den vokste seg større og større. Jeg var så glad!

Etter noen uker la jeg merke til blomster, og så begynte en liten frukt å spire. Vi så syv honningmeloner vokse fra det lille frøet mitt. For meg var det et mirakel og et svar på mine bønner. Frukten var søt, akkurat som det står i Alma 32:42: "Og

fordi dere har pleiet ordet og gitt det næring med deres flid og med tro og med tålmodighet så det kan slå rot i dere, se, da skal dere snart høste frukten av det, en frukt som er meget dyrebar, som er søtere enn alt som er søtt."

Denne erfaringen gjorde meg veldig glad og lærte meg og min familie at tro er et sant prinsipp i Jesu Kristi evangelium. ■

DIN TUR

Vi ønsker å så et frø sammen med deg: Har du tenkt på å dele dine erfaringer med *Liahona*? Vi tar imot sanne historier om hvordan du etterlever Jesu Kristi evangelium. Du kan for eksempel skrive om en gang da du fikk en bønn besvart eller da du inviterte en venn til kirken.

Foreldrene dine kan hjelpe deg å sende den inn: på Internett på liahona.lds.org, via e-post til liahona@ldschurch.org, eller pr. post til adressen på side 3. Husk å oppgi navnet på din menighet eller gren, og husk dine foreldres tillatelse.

HVA ER BRA MED Å HA EN KROPP?

Kroppen vår er så viktig og hellig at Herren kaller den et tempel (se 1 Korinterbrev 3:16-17). Det er gøy å ha en kropp også! Kropper kan løpe, synge, klatre, le, tegne, svømme, danse og gjøre andre morsomme aktiviteter. Dessuten kan vi bruke kroppen vår til å lære, hjelpe folk, stifte familie og gjøre verden til et bedre sted.

HVORFOR HAR VI EN KROPP?

Før vi ble født, var vi ånder uten en fysisk kropp. Det var mange ting vi ikke kunne gjøre før vi fikk en kropp. Gud sendte oss til jorden for å få en kropp. Vi trenger både en ånd og en kropp for å bli som vår himmelske Fader. (Se L&p 88:15.)

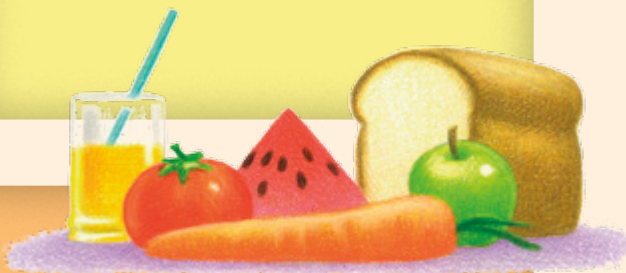
Min kropp er et

HVA OM DET ER TING JEG IKKE LIKER VED KROPPEN MIN?

Det hender at kroppen ikke ser ut, beveger seg eller fungerer slik vi ønsker. Men uansett hvordan vår kropp er akkurat nå, kan vi velge å være takknelig for den og bruke den til å utføre gode gjerninger her på jorden. En dag vil vi alle stå opp fra de døde og få en kropp som er fullkommen (se Alma 40:23). Gud elsker oss uansett hvordan kroppen vår er, og vi kan elske oss selv også.

HVORFOR SER IKKE ALLE LIKE UT?

Kropper kommer i mange fasonger, farger og størrelser, og dette er en del av vår himmelske Faders plan. Selv om hver kropp er forskjellig, er vi alle skapt i Guds bilde (se 1 Mosebok 1:26). Det betyr at kroppen er laget etter mønster av hans fullkomne kropp. Hver enkelt kropp er vakker fordi hver og en er en gave fra vår kjærlige himmelske Fader.

HVORDAN SKULLE JEG BEHANDLE KROPPEN MIN?

Vi skulle behandle kroppen slik vi ville behandle enhver uvurderlig skatt – med kjærlighet og respekt. Gjennom profetene og Visdomsordet har vår himmelske Fader fortalt oss hva som er dårlig for kroppen vår, og hva som er bra. Det er mange ting vi kan gjøre for å ta vare på kroppen:

- Spise sunn mat og mosjonere.
- Kle oss sømmelig og holde kroppen ren.
- Respektere andre menneskers kropp.
- Ikke merke kroppen med tatoveringer eller piercinger.
- Ikke bruke narkotika, alkohol, tobakk, kaffe eller te.
- Leke leker som er trygge og morsomme, og holde oss borte fra aktiviteter som er farlige.

Når vi tar vare på kroppen vår, er vi bedre i stand til å føle Den hellige ånd.

**Hvis vi tar vare på kroppen vår slik Gud har befalt, vil vi bli velsignet!
(Se Mosiah 2:41; L&p 89:18-21.)**

TEMPEL

Av Marissa Widdison
Kirkens tidsskrifter

Vi blir medlem av Kirken gjennom dåp og bekreftelse

Av Jennifer Maddy

Mariela kom hjem fra skolen med en rynke i pannen. “Hva er i veien?” spurte mamma mens hun plantet blomster i hagen.

“Sonia lovet at hun ville leke med meg, og så gjorde hun det ikke,” sa Mariela. Hun satte seg på bakken ved siden av mamma.

“Så dumt,” sa mamma. “Det er viktig å holde løfter. Neste uke når du blir døpt og bekreftet, kommer du til å avlegge noen veldig viktige løfter, kalt pakter.”

“Ja vel?” spurte Mariela. Hun gledet seg til å bli døpt.

Mamma satte noen gule blomster i jorden. “Du lover å adlyde budene. Du lover også å påta deg Jesu Kristi navn. Hva lover vår himmelske Fader hvis du gjør disse tingene?”

Mariela tenkte på det hun lærte i Primær. “At jeg vil ha Den hellige ånd hos meg.”

“Akkurat,” sa mamma. “Du vil også bli medlem av Jesu kirke. Hvordan kan du holde ditt løfte om å adlyde budene?”

“Jeg kan være snill, og jeg kan si sannheten,” sa Mariela. “Hva betyr det å påta meg Jesu navn?”

“Det betyr at du prøver å være som ham og gjøre det han ønsker at du skal gjøre,” sa mamma.

“Hva kan du gjøre for å være som Jesus?”

Mariela snurret en lilla blomst mellom fingrene. “Jeg kan sitte sammen med den nye jenta på skolen. Og jeg kan prøve å være snill mot Sonia,” sa hun.

“Det er gode forslag,” sa mamma. “Og når du tar nadverden, kan du huske dine løfter.”

Mariela smilte. “Jeg vet om et annet løfte – å vanne blomstene slik at vi kan ha en vakker hage!” ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Sang og skriftsted

- “Dåp,” *Barnas sangbok*, 54 (vers 1 og 3)
- Johannes 3:5

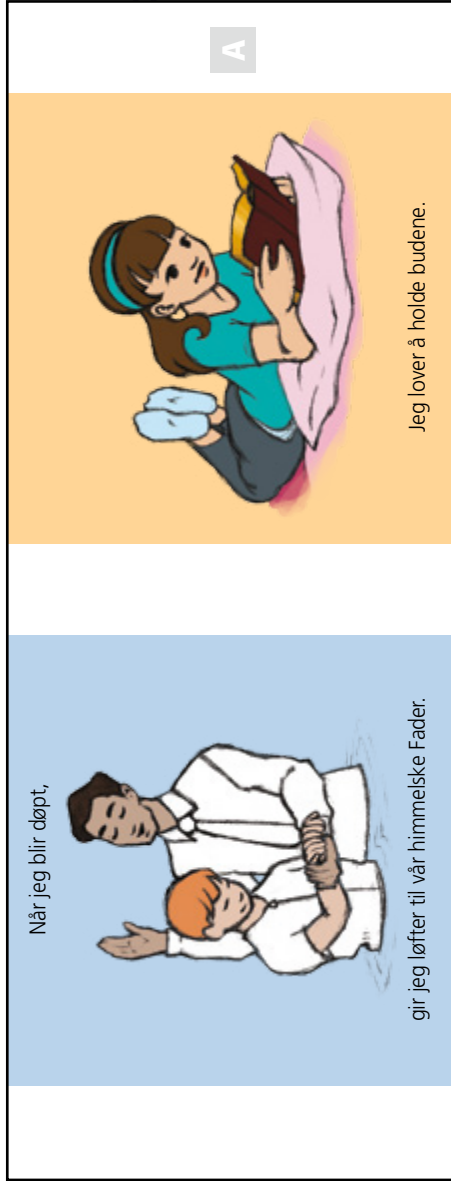
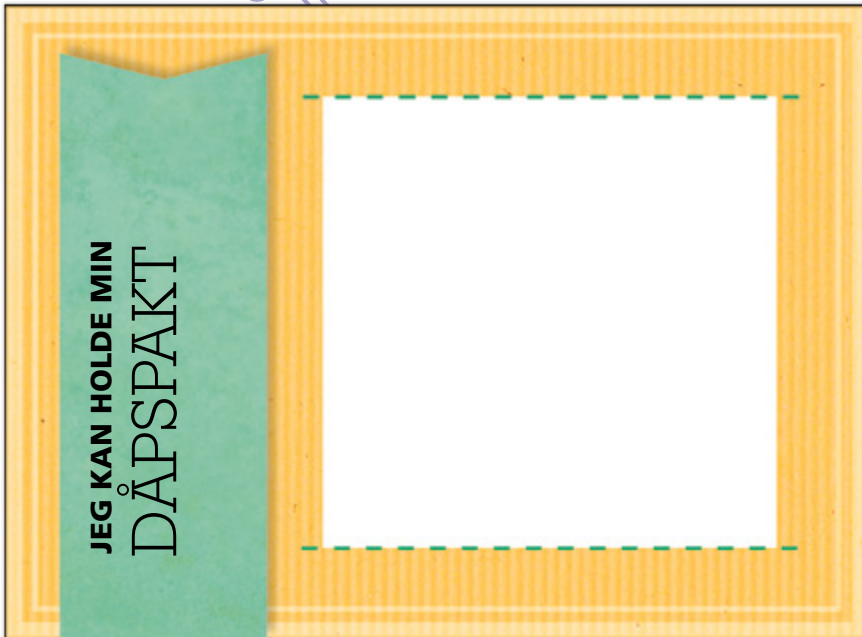
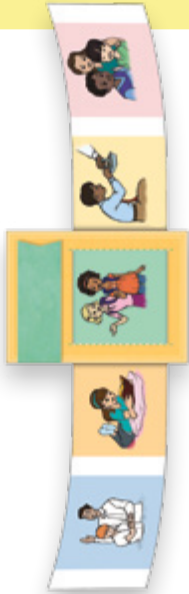
Ideer til samtale i familien

Mariela tenkte på hvordan hun kunne holde sin dåpspakt ved å følge Jesus Kristus. Som familie kan dere finne ut hvordan dere kan være mer lik Jesus i hjemmet, på skolen og andre steder. Sett dere som mål å tenke på dåpspakten når dere tar nadverden.

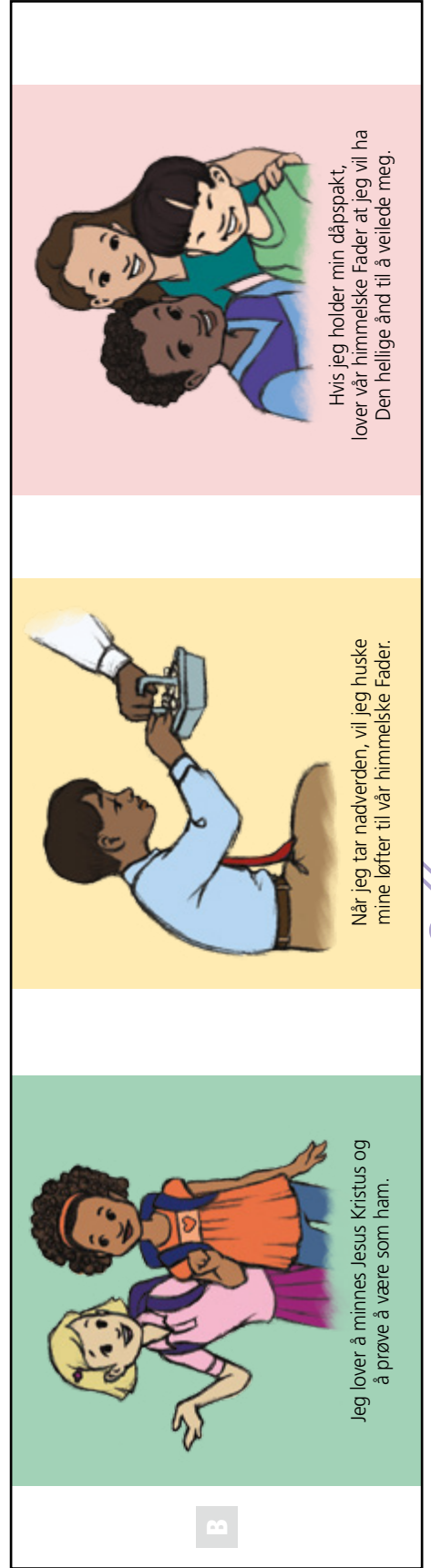

Jeg kan holde min dåpspakt

For å lage en film om din dåpspakt, kan du klippe ut rammen og bildestrimlene. Lim eller tape de to bildestrimlene sammen til én lang strimmel (overlapp A og B). Lim eller tape rammen og bildestrimmelen på tykt papir. Klipp langs de stiplede linjene på rammen for å lage to spor. Skyv bildestrimmelen gjennom sporene slik at bildene vises på forsiden av rammen.

A

B

VÅR SIDE

Lesslie Q., 6 år, Ecuador

Lady Q., 9 år, Ecuador

Satya S., 11 år, Indonesia

"Mormons bok," William M., 10 år, Brasil

Under vår Primær-fremførelse et år spilte jeg piano til "Før vi ble født". Året etter ledet jeg tegnspråk til "Jeg ser vår Herres tempel". Året etter var målet mitt å lære "Hvis jeg lytter med mitt hjerte". Jeg vet at Herren har gitt meg talenter, og jeg skulle utvikle dem og bruke dem til å velsigne andre – da vil talentene mine vokse. Jeg vet at jeg er en Guds datter og at Jesus Kristus ga sitt liv for meg.

Luna Marisol I., 8 år, Argentina

Av eldste
Eduardo Gavarret
i De sytti

Forberedt til å tjene

“Lær i din ungdom å holde Guds bud” (Alma 37:35).

Jeg vokste opp i byen Minas i Uruguay. Da jeg var seks år gammel, ble mor og mine eldre søstre døpt inn i Kirken. Far sluttet seg aldri til Kirken, men han var alltid glad for at vi gikk i kirken. Han holdt til og med Visdomsordet og betalte tiende.

Grenen vår var veldig liten, og vi hadde ingen kirkebygning. Vi møttes i et leid hus. Huset hadde et lite svømmebasseng utenfor som vi brukte til dåp.

Da 8-årsdagen min nærmet seg, gledet jeg meg til å bli døpt. Men på dåpsdagen var det regn og veldig kaldt. Mamma sa at jeg kanskje ikke burde bli døpt den dagen på grunn av det kalde været. Men det var bursdagen min, og jeg ønsket å bli døpt den dagen.

Jeg husker at jeg tok på mine hvite klær og gikk ned i bassenget for å bli døpt. Jeg visste at vannet ville være kaldt, men jeg frøs ikke. Jeg visste at jeg gjorde det rette, og jeg hadde en varm følelse.

Kort tid senere ble et møtehus bygget til grenen vår. Den gangen

kunne Kirkens medlemmer bidra til å bygge møtehus. Min oppgave var å plukke opp skruer og spiker som hadde falt på bakken, slik at de kunne brukes på nytt. Det var en enkel oppgave, men den var

veldig viktig for meg. Den lærte meg å tjene andre, og den bidro til å forberede meg til fremtidig tjeneste i Kirken. Husk at selv om du er ung, er de tingene du gjør nå viktige. ■

VENNER OVER HELE VERDEN

Jeg er Pedro fra Brasil

Fra et intervju ved
Amie Jane Leavitt

Pedro bor i det største landet i Syd-Amerika – Brasil. Han bor i Curitiba, hovedstaden i den brasilianske delstaten Paraná. Pedro liker å tilbringe tid med sin mor og far og sin eldre bror og yngre søster. De elsker å besøke templet og dra til stranden sammen. Pedro gleder seg til å bli misjonær en dag! ■

* "Hei, venner!" på portugisisk.

Olá, amigos!*

Hver morgen leser jeg i Skriftene og ber sammen med familien min før jeg går til skolen. Favorittfagene mine er kunst og de brasilianske indianernes historie. Ikke mange av vennene mine på skolen er medlem av Kirken. Jeg snakker med dem om hva jeg tror på, og inviterer dem med til kirken.

Jeg liker å tegne. Jeg bruker mange timer hver uke på kunsten min. Jeg liker også å besøke biblioteket og se i kunstbøker.

Jeg elsker å spille fotball. En annen sport jeg liker er hapkido, en slags kampsport fra Korea.

Min favoritthistorie i Skriftene er når Nephi vender tilbake til Jerusalem for å hente messingplatene. Jeg liker å sette og oppnå mål. Jeg har tenkt å oppnå min Tro mot Gud-anerkjennelse før jeg fyller 12.

JEG ELSKER Å SE TEMPLET

Familien min liker å besøke tempelet i Curitiba og gå gjennom parken sammen. Jeg var bare fire da tempelet ble bygget, men jeg husker at jeg var med på omvisning under åpent hus. Det er et spesielt minne for meg.

KLAR TIL Å DRA!

Pedros koffert er pakket med noen av sakene han liker best. Hvilke av disse sakene ville du pakke i din koffert?

La du merke til at passtempelet manglet i januar? Du kan klippe det ut og legge det til nå!

Når jeg blir stor, har jeg lyst til å bli misjonær. Jeg ønsker å tjene i Manaus, fordi det er der Amazonas-jungelen er. Så ønsker jeg å jobbe som grafisk designer.

Sarah gikk og gikk

Av Heidi Poelman

Basert på en sann historie

Sarah hoppet og spratt. Hun var klar til å gå rundt Silver Lake sammen med familien sin. Broren, Josh, løp i forveien.

Snart begynte solen å føles varm på Sarahs armer. Hun begynte å bli sliten i bena.

“Ikke vær redd,” sa mamma.
“Vi er nesten fremme ved bilen.”

Da så Sarah et stort oransje tau som sperret veien. “Broen er ødelagt,” sa pappa. “Vi må gå tilbake rundt innsjøen.”

“Men jeg er så sliten!” sa Sarah. Josh satte seg på bakken og rynket pannen.

“Husker dere historien om pionerene?” spurte mamma.

Sarah nikket. Hun likte pionerene.

“De måtte gå veldig langt,” sa mamma. “Noen ganger var det veldig varmt, og noen ganger var det veldig kaldt. Men de gikk videre. Da de kom til sitt nye hjem, bygget de hus og templer.”

Sarah var glad for at pionerene fortsatte å gå. Hun ville også fortsette å gå. Hun holdt ut hånden til Josh. “Kom igjen,” sa hun. “Vi har et stykke til å gå.” ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Hvordan er livet ditt forskjellig fra en tidlig pioners liv?
Hvordan ligner det?

HOLD BLIKKET FESTET PÅ LAND

Av Richard M. Romney

Kirkens tidsskrifter

En kanotur til en øy i en nærliggende nasjonalpark hørtes ut som en perfekt mulighet til å komme nærmere min sønn. Lederne i Det aronske prestedømme og de unge mennene i menigheten hadde planlagt turen i flere måneder, og jeg var i stand til å bli med dem.

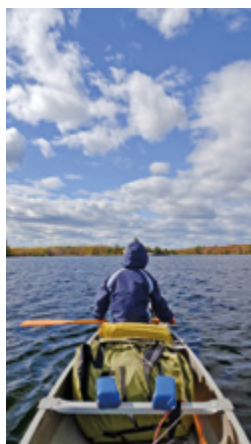
Min sønn McKay var i god form, ettersom han deltok i tre idretter på videregående skole. Det var nok én grunn til at lederne satte oss i samme kano – de visste at han kunne padle hardt hvis det trengtes. Jeg hadde litt erfaring med kano, så vi virket som et godt team.

Jeg gledet meg også til å få tid på innsjøen til å snakke. McKay hadde vært gjennom mye siden hans mor døde, og jeg hadde ikke alltid vært i stand til å ivareta behovene og interessene hans på best mulig måte.

Vi hadde trening, vi hadde redningsvester, vi kunne svømme, og vi hadde erfarne ledere med oss.

Men vi hadde ikke regnet med vinden. Vi hadde padlet i flere kilometer, for så å krysse rett over innsjøen, og nærmet oss land da en uvanlig sterk motvind blåste opp.

De andre kanoene klarte å komme seg til land, men McKay og jeg var i den siste båten. Bølgene ble stadig større, og vi drev ut av kurs

Min sønn har lært meg en viktig lekse om hvor man skal se og hvordan man kan holde ut.

mens vi padlet og padlet og prøvde å skape litt fremdrift. Jeg begynte å bli sliten og urolig. Jeg stakk åren ned i vannet og dro til av alle krefter for å prøve å styre oss tilbake på rett kurs, men det virket ikke som om vi kom noen vei.

Vi sto i fare for å kante da jeg endelig innrømmet høyt at jeg ikke visste om jeg hadde styrke til å fortsette. Da sa sønnen min: “Du ser på bølgene, pappa. Du kommer ingen vei på den måten. Du må ha blikket festet på land. Ser du det treet på høyden? Det er målet vårt. Fokuser på det, så skal vi klare det.”

Han hadde rett. Da jeg fokusert på treet, klarte jeg å holde rett kurs. Armene mine fikk fornyet styrke. McKay ropte takten på åretakene – “Dra. Hvil. Dra. Hvil.” Og vi beveget oss jevnt og trutt.

Vi kom til land, andre kom til for å hjelpe, og vi satt og gispet etter pusten. Den kvelden satt vi i teltet og snakket, far og sønn, om vår opplevelse.

Sammen husket vi hva president Thomas S. Monson har undervist om Herrens fyrtårn: “Det lyser gjennom livets stormer. Det kaller: ‘Denne vei til sikkerhet, denne vei hjem.’”¹

Den ettermiddagen hadde et tre på bredden vært vårt fyrtårn. Da jeg var nær fortvilelse, hadde min sønn klokkelig rådet meg til ikke å se på bølgene, men å holde blikket festet på land. Og vi hadde samarbeidet på mer enn én måte. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, “Standards of Strength,” *New Era*, okt. 2008, 2.

ILLUSTRASJON: ROBERT T. BARRETT

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Som barn alet **Thomas S. Monson** opp kaniner og **duer**. Han var kjent for sin godhet, og ga sine **kjæledyrskaniner** til en familie som trengte mat på takksigelsesfesten (thanksgiving), og sin **togvogn** til en gutt som ikke hadde noen julegaver. Da han ble voksen, jobbet han i forlagsbransjen for **Deseret News**. Som apostel organiserte han den første staven i Øst-Tyskland og skaffet Kirken tillatelse til å bygge **Freiberg Tyskland tempel**. President Monson har kalt alle medlemmer av Kirken til å komme dem som trenger hjelp, til unnsetning.

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

BLI fullkommen i Kristus

s. 42

Å forstå Frelserens forsonende kjærlighet som er gitt oss fritt, kan frigjøre oss fra feilaktige og urealistiske forventninger til hva fullkommenhet er.

FOR UNGDOM

s. 48

GUDDOMMELIGE PAKTER

SKAPER STERKE
KRISTNE

Hvordan gir våre pakter med Gud oss styrke?
Her er tre måter.

FOR BARN

Min leksjon om tro

Emma dyrker honningmelon
for å undervise sin familie
om tro.

s. 67